

הקוראן המפואר

פסקים נבחרים

PUBLISHED BY
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

© 1988 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 058 5

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey U. K.

מ א ה ש נ ה

לקיום התנועה האיסלאמית-אחמדית בעולם

מתנה קדושה זו מוגשת מעת המאמינים המוסלמים-אחמדים המייצגים את נשמתו הטהורה של המאמין "בלאל" כשהם סובלים מתלאות ועינויים למען "אללה" ומהם כאלה אשר נפלו קרבנות על לא עול בכם זולתי דביקותם במליה הטובה, היא מלת העדות שאין אלה מלבד "אללה", ומוחמד שליחו". וhopצם להפיץ אותה בעולם כולם.

ה ק ד מ ה

כל פסוק בקוראן משמעותו פשוטה והברורה, וניתן לגבש במידה מה תפיסה לגבי מטרתו הנעה, אפילו מתוך קריאה ראשונה של התרגום. בנוסף לכך כל פסוק מהוועה חלק מבנה הרמוני מיוחד, אך בעל אפייקים מרובים הנושאים משמעויות רבות ומרובות אם כי נסתורות יחסית. על ידי כך עומד כל פסוק בקשר מתמיד עם הפסוקים והפרקים שקדמו לו וגם עם אלה הבאים בעקבותיו, בדומה למערכת תקשורתית רבת אפייקים. בכך מתגלים לפניינו שני דברים :

א) יהיה התרגום קפדי ואמין, כאשר יהיה, הוא יכול לסייע לנו רק באופן חלקי בהעברת המסר של ספר זה גווני ועשיר דוגמת הקוראן. לאmittו של דבר אין תרגום שיוכל להעביר לקורא את מלאה המסר הכלול בטקסט המקורי.

ב) לאור האמור לעיל, קשה עוד יותר לבחור מתוך הקוראן מספר מוגבל של פסוקים הדנים בנושא מסוים, ולראות בהם מייצגים בלבדים המייצגים באורך מושלם אותו הנושא ומסבירים אותו באופן מלא. מהסבירות הללו לא ניתן, למשל, לבחור במספר פסוקים מן הטקסט הקדווש ולומר כי הם המייצגים את המعرفת הכלכלית במלאה, כפי שהזוהה אותה הקוראן, מפני שהפילוסופיה המלווה את המعرفת הכלכלית האיסלאמית משתרעת על פני חלקיים נרחבים בקוראן, שאינם קשורים במישרין לנושא הכלכלי גרידא. עם זאת, כשמתבונניט בעובדה שלמרבית אוכלוסיות העולם, המדברות שפות שונות המשתייכות לקבוצות תרבויות וATTINIT, עדין לא נתאפשרה גישה ללימוד ספר זה מהתרבר עד כמה דחווף וחוץ הדבר. למעשה, זהה טרגדיה שבמשך 1400 שנה לא תרגם הקוראן אלא ל-65 שפות, בעוד שכרכי הקודש (התנ"ך והברית החדשה) תורגמו ל-1808 שפות (על פי דיווחי האירוגנים הביבליים).

אור מצב זה, החלה התנועה האיסלאמית-ACHINEIT בהגשמת מפעל כביר ואציל : לתרגם את הקוראן ל-50 שפות ידועות ומדוברות בעולם עד לשנת 1989, שהיא שנת יובל המאה ליסוד התנועה. ובעוד עבודת התרגום נמשכת, שוקדת התנועה להציג את הקוראן, ولو בצורה חלקלית לדובי שפות אחרות רבות. ולשם כך נעשתה בחירה נבונה של פסוקים, המסבירים נושאים מרכזיים בתורת האיסלאם, וلتרגמם עבור אותם עמים שעדיין אין להם כל ידע, או שיש להם ידע חלקי בלבד על האיסלאם.

אנו תפילה ותקווה שיסיון זה יענה לשאיפות אלה הצמאיים לידע, ויעורר בהם גם רצון ללמידה ולהכיר יותר את ההיסטוריה האלוהית, כפי שהיא מובהת בקוראן הנושא את ההתגלות האלוהית המושלמת.

הפסוקים שנבחרו למטרה זו דנים בנושאים הבאים :

- .1. אללה - אלוהים
- .2. המלאכים
- .3. הקוראן המפואר
- .4. הנביאים
- .5. מוחמד - נביה האイスלאם
- .6. עבודת אלוהים
- .7. הczom
- .8. זכאות - מתן צדקה
- .9. עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית
- .10. איסור הריבית
- .11. העליה לרגל למבה
- .12. הפצת האמונה
- .13. מוסר וattiqa
- .14. "גיהאד" - מאמצ' עליון למען אלוהים
- .15. תוכנות המאמינים
- .16. שוויון זכויות בין הגבר והאשה
- .17. נבואות
- .18. התבוננות בטבע
- .19. קראות תפילה
- .20. פרקים קיצרים מן הקוראן - לשינוי

בעזרת השם, התנועה האחמדית השלים עד כה תרגום הקוראן כולה לשפות הבאות:
אנגלית, דנית, הולנדית, בנגלית, פאנטית, פיגיית, צרפתית, גרמנית, גורМОוקית,
האוסטאית, הינדיית, אינדונזית, איטלקית, קווקזית, לוגאנדית, פורטוגזית רוסית,
איספרנטו, סואchipלית, שוודית, אורדיית וורובאית.

אננו גם מודיעים בשמה כי התרגומים ל-20 שפות נוספות נמצאים בשלבי הכנה לפירסום
ויצאו לאור בקרוב, ואלה הם:

אלבנית, אסמיית, ארית, סינית, גוגראתית, יפאנית, קורית, מליאלאמית, מאנדאלית
מראטית, נורויגית, פושטוית, פולנית, סינדית, ספרדית, תאמילית, טאלינונית
ויטנאמית וכנארית.

להשגת תרגומי הקוראן לשפות השונות אפשר לפנות למפי' או למרכז התנועה המצויים
בארכות שונות בעולם.

יש לציין כי הכותרות המבואות בראש הטקסט הקוראני אין חלק ממנו.
մבחן הפסוקים המבואים בקובץ זה נעשה בידי **מירزا טאהר אחמד**, מנהיגת העולמי של
התנועה איסלאמית-אחמדית.

S.H. ABBASI
Vakilut Tasneef & Nazir Ashaat
LONDON

1.

אללה – אלוהים

"אללה" הוא שמה של הישות העליונה. בלשון העברית אין מלה זו משמשת לציוו ישות אחרת כלשהי. בשפות אחרות מצינים שמות האלוהים, בדרך כלל, תכונות או תארים, ולעתים קרובות מופיעים השמות בלשון רבים. ואילו בעברית השם "אללה" משמש אך ורק בלשון יחיד. למרות שאין בעברית מלה מקבילה לשם "אללה" כאמור לעיל, השתמש בקטוע התרגומים האלה בשם "אלוהים", המקובל בעברית, כאשר הכוונה היא תמיד ל"אללה".

1	בשם אלוהים הרחמן והרחום.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
2	השבה לאלהים ריבון העולםים.	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
3	רחמן ורחום.	الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
4	אדון יום הדין.	مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ
5	אותך אנו עובדים ובך ניעזר.	إِنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا نَسْتَعِذُ بِكَ
6	הנתנו באורה מישרים.	إِنَّا نَصَرَنَا فِي الظُّرُفَاتِ
7	באורח אלה אשר חננת לא באורח אלה שהחרון עליהם, ולא של התועים.	صَرَاطَ الْأَوَّلِينَ أَنَّحَمَتْ عَلَيْهِمْ غَيْرُ
الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

الفاتحة : ١-٧

(פרשת הפתיחה 1-7)

2	כל אשר בשמי ובארץ משבח את אלהים שהוא העוז והחכם.	سَبَّّهُمْ بِثُلُجٍ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَكِيرُ
3	לו מלכות השמיים והארץ, מחייה וממוות, והוא הכל.	لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلِقُ وَيُمْسِكُ
4	הוא הראשון והאחרון, הנגלה והנסתר, והוא הידוע.	هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
يُخْلِقُ شَيْءًا عَلَيْهِ

5 הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ בשעה ימם,
ואחר כך התנסה על כס המלכות, יודע אשר חור לארא
ואשר יצא ממנה, ואשר יורד מהשמים ואשר עלה אליהם,
הוא עםכם בכל מקום אשר תהייו, ואת מעשיכם הוא רואה.

**هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّرَةِ
إِيمَانِهِ شَكَارَتْوَى عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَبْلِغُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا ۖ وَمَا يَنْزَلُ مِنْ
السَّمَاءِ ۖ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعْلِمُ كُلِّ أَنْثَى مَا
كُنْتُمْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَهُ
تُرْجُمَةُ الْأَمْوَالِ
يُؤْلِمُ الْيَوْمَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْلِمُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۖ وَهُوَ عَلَيْهِ يُمْبَدِّأُ الصُّدُورِ
أَمْنَوْا بِالْمَوْدَدَسُولِهِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
مُشْتَحِلِفِينَ فِيهِ ۖ قَالَ الْيَوْمَ أَمْنَوْا مُنْكَمَةً
أَنْفَقُوا الْمُهَاجَرَكِبِيَّهُ**

الحاديיד : ٨-٢

2 כל אשר בשמי וכל אשר בארץ משבח את
אלוהים ; כי לו המרות ולו התחילה והוא הכל יכול.

**يُسْتَحِمُ بِلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ
الْمُلْكُ ۖ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ**

**خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْ يَعْقِلَ وَمَنْ كُفِّرَ
فَأَخْسَنَ صَوْدَحَمَهُ وَالْيَوْمَ الْمُصِيرُ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُبَرِّزُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ۖ وَاللَّهُ عَلَيْهِ يُمْبَدِّأُ الصُّدُورِ
الْتَّغَابِنُ : ٥-٢**

3 הוא אשר ברא ארכךם, מכם כופר ומכם מאמין, ואת
מעשיכם הוא רואה.

**رَأَ اللَّهُ فَلَقِيَ الْحَيَّ وَالْمَوْتَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ ۖ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيَّ ۖ ذَلِكَمُ اللَّهُ
فَأَنِّي شُوَفْكُونَ ۖ قَالَ الْأَضْبَارُ ۖ وَجَعَلَ الْيَوْمَ سَكَنًاَ الشَّمْسَ**

4 ברא את השמים ואת הארץ על צדק, וחיטיב ליצור
לכם צורה, ואלייך הדרך לשוב.

5 יודע את אשר בשמי ואת אשר באرض, יודע את
אשר הטעירו ואת אשר תודיעו גלו וידע את אשר
בלבבות.

(פרשת המקמה 5:2-64)

6 אלוהים פולח הגלען והחרצן, מוציא את חיי
מכון תמותה, ומוציא את המת מן חיי הוא אלוהים, וכי צד
אפוא, תעוזו לטוטות?

7 בוקע השחר, וקבע את הלילה למנוחה, ואת
השמש והירח לחשבון מועדים, הוא חישוב העוזו הידוע.

98 והוא אשר קבע לכם את הכוכבים למען תגלו בהם דרך בחשכת היבשה והימים, אכן הבחרנו את האותות לאנשי דעת.

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והchein אתכם לחיי העולם הזה ולהחיי העולם הבא), אכן הבחרנו את האותות לאנשי בינה.

100 והוא אשר הריד מהשמים מים ווציא אתם נביון כל צמח. הוציאנו בהם ירך שמננו נזיא גרעינים ערוכים, ומשלוחת התmr אשלות פרים המשתרבבים, וגנות עץ וזית ורימוז, דומים ולא דומים. הביטו אל פניו ובגמלו, אכן בזה אותות לאנשים מאמנים.

101 וקבעו את השדים שותפים לאלהים שהוא בראם; וייחסו לו בבעותם, בנים ובנות אלם ישתחווית עללהשמו מעל למה שהם מייחסים.

(פרשת המקנה 6:96-101)

256 אלוהים, אין אלה מלבדו, الحي והקיים, לא تشיגרו שינה ולא תנומה, כל אשר בשםיהם ואשר בארץ לו הוא, מי הוא אשר יתגונן לפני אם לא ברצונו? יודע מה לפניהם ומה אחרים, ומה לא ישיגו מואומה מחכמתו כי אם כאשר חוץ. עד קצה שמיים ואורץ כסאו ולא תכבד עליו שמיורתם, והוא הנعلاה והאדיר.

(פרשת הפה 2:256)

وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا، ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيِّينَ○

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْجُوْمَ لِتَمْتَدُوا
يَمْهَا فِي ظُلْمَتِ الْبَرَدِ وَالْبَحْرِ، قَدْ فَصَلَنَا
الْأَيْتَ لِقَوْمٍ يَتَعَلَّمُونَ○

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً
فَمُسْتَقْرَّةً مُسْتَوَدَعً، قَدْ فَصَلَنَا الْأَيْتَ
لِقَوْمٍ يَقْقَمُونَ○

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجْنَا
إِنْ بَيْتَ حُكْلٍ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَيْرًا
تَغْرِي بِهِ مِنْهُ حَبَّابًا مُتَرَكِبًا، وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ
طَلْعَمًا قَنْوَانَ دَانِيَةً وَجَثْتَ مِنْ آعْنَابٍ
وَالْأَرْبَيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشَتَّمَاهَا عَيْرَ مُتَشَابِهِ
أَنْظَرْنَا إِلَى شَمْرَةٍ رَادَّ أَثْمَرَ وَيَنْعِيْهِ مَارَّ
فِي ذَلِكُمْ لَيَّتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ○

وَجَعَلُوا يَلْوُ شَرَكَاءَ الْعِنَّ وَخَلَقْنَاهُ
خَرَقُوا لَهُ بَيْنَنَ وَبَنْتَ بِغَيْرِ عَلِيهِ
سَبَخْنَاهُ وَتَلَى عَنْتَأَيَصْفَونَ○

الأنعام: 96-101

اَللّهُ اَكْلَمُ اَكْلَهُو، اَلْحَيُّ الْقَيُّومُهُ اَكْ
تَأْخِذُهُ سَيْئَهُ وَلَا تَنْوِيْدَهُ مَكَانِ السَّمُوتِ
وَمَكَانِ الْأَرْضِ، مِنْ ذَاكَ الَّذِي يَشْفَعُ عِنْتَهُ
رَأَكَ يَرَا ذَنْبَهُ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيهِمْ مَا
خَلَقْهُمْ، وَلَا يُجِنِّطُونَ يَشْئِيْهُ مِنْ عِلْمَهُ
إِلَّا يَسْأَلُهُ، وَسَيَهُ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ
وَالْأَرْضِ، وَلَا يَنْوِيْهُ حَفْظُهُمْ، وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ○

القرآن: 256

23 הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, יודע הנפטר והגלי והוא הרחמן והרחום.

24 הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, הוא המלך הקדוש, עושה השלום, הנאמן מהימן העוז, הגיבור והמתנשא, ישתחב אלוהים, הנעה מעל לכל מה שמשתפים אליו.

25 הוא אלוהים היוצר, הבורא, ונוטן הצורה, ולו היפים בשמות, ישבח אותו כל אשר בשם ובארץ, והוא העוז והחכם.

(פרשת האספה 59: 23-25)

**هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَ
الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ**

**هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْمَلِكُ
الْقُدُّوسُ السَّلَمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَمَّدُ الْعَزِيزُ
الْجَبَارُ النَّصِيرُ مُسْبَحُنَ الْمُوْعَدَى يُشَرِّكُونَ**
**هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْمُنْسَكَى، يُسْتَبِّنُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ**

الحضر : ٢٣ - ٢٥

2. ה מ ל א כ י ס

פירשו המקורי של המונה "מלאך" הוא שליח, ומפואן מובנת מטרת יצירת המלאכים. המלאכים הם נושאי דברו ומצחמי רצונו של "אללה" בעולם. הם חלק מתוכנותו למשרץ רצונו בעולמות הרוחניים והגשמיים.

השפעת המלאכים בעולמות הרוחניים פועלת במישרין ולא מצער. הקופר במצוותם ופעולותיהם של המלאכים חוסם, אפוא, את דרכו של האור האלוהי הזוהר על העולם.

2 התהילה לאלוהים בורה השמים והארץ, עשוה את המלאכים שליחים בעלי כנפים, שניים, שלושה וארבעה, יוסיף בבריאת את אשר ירצה, אכן אלוהים הכל יכול הוא. פרשת המלאכים 2 (35:2)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاءَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ رُسُلًا أُولَئِيْ أَجْنَاحَةٍ مَّشْفَنِيْ وَتُلْكَشَ وَرُبْمَةٌ، يَزِينِيْ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فاطר: ۲

قُلْ مَنْ كَانَ عَذْوَادُ الْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ تَرَكَهُ عَلَيْكَ بِلَادُنِ اللّٰهِ مُصْدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ مَنْ كَانَ عَذْوَادُ إِلَّهٍ وَمَلِئَتْهُمْ وَرُسُلُهُ وَجِبْرِيلُ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللّٰهَ عَدُوُّ لِلْغُفَرَيْنَ

البقرة: ۹۸-۹۹

99 מי זה אויב אלוהים ומלאכיו ושליחיו וגבריאל מיכאל: הן אויבי הכהנים אלוהים.

178 לא זאת תמיימות דרך, כי תסנו פניכם בתפילה מורהה ומערבה, כי אם הוא תמים דרך אשר מאמוני באלהים ובוים האחרו, ובמלאכים ובספר ובנבאים, אשר נתנו הוו באבותינו אותו, לקרובים וליתומים ולענינים

كَيْسَ الْبَرَّ أَنَّ ثُوَّلُوا وَجْهَهُكُمْ قَبَدَ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ أَمَّ إِلَّاهُ وَأَلَيْوَمُ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْكِتَابُ وَالنَّبِيُّنَ، وَأَنَّ الْمَالَ عَلَى حُمَّيْهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَمَّى وَالْمَسْكِيَّنَ وَابْنَ السَّبِيَّلِ وَ

ולעובר אורח ולעננים בפתח ובפדיון שבויים ואשר עורך
תפילה ונוטן צדקה, והמקיימים דברם כאשר נדרו.
והמליגים בצדקה ובמצוקה ובעת אסון, אלה הנקים, ולאלה
הם יראי שמיים.

السَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ، وَأَنَّمَا الْعَصْلُوَةَ
وَأَتَى الرَّكْوَةَ، وَالْمُؤْفَنَ بِعَهْدِ هَمْلَادَا
عَاهَدُوا، وَالظَّبِيرِينَ فِي الْبَاسَاءِ وَالضَّرَاءِ
وَجِئَنَ الْبَأْسِ، أَوْ لَئِكَ الْذِينَ صَدَقُوا
وَأَوْلَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ^٥

البقرة : ١٧٨

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رِّبِّهِ وَ
الْمُؤْمِنُونَ، كُلُّ أَمَّنْ يُاْتِشُ وَمَلِكَتِهِ
وَكُنْتُهِ وَرَسُلِهِ^٦

البقرة : ٢٨٦

أَلَّمْ يَضْطَفِنِي مِنَ الْعَلَيْكَيْرِ دُسْلَانَ وَمِنَ
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بِصَيْرَءٍ

الحج : ٧٦

يَا يَهُا الَّذِينَ آمَنُوا يَا يَتُوَدَّ سُولِيهِ
وَالْكِتَبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِيهِ وَالْكِتَبِ
الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلِهِ، وَمَنْ يَكْفُرُ بِاللَّهِ
وَمَلِكَتِهِ وَكُنْتُهِ وَرَسُلِهِ وَالْيَوْمِ
إِلَّا خِرْقَنَدَ ضَلَّلَ بِعِيَهَا^٧

النساء : ١٣٧

286 השילוח מאמין במה שהורד אליו מאות ריבונו וכנ
המאמיןם. כולם מאמינים באלהים ובملאכיו ובspirio
ובנבאייו.

(פרשת הפרה 286, 99, 178, 2: 98)

76 אלוהים יבחר לו מן המלאכים שליחים ומבני
האדם. אכן אלוהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרוגל 17: 76)

137 המאמינים! האמינו באלהים ובשליחיו ובספר
אשר הוריד לשילחו, וכן בספר אשר הוריד מקודם. וכל
הכופר באלהים ובמלאכיו ובspirio ובשליחיו וביום
האחרון תעה תעיה.

(פרשת הנשים 4: 137)

3. הקוראן המפואר

"קוראן" הוא השם אשר "אללה" בעצמו נתן בספר אשר נגלה לנביא הקדוש של האיסלאם והמכיל את החוק הנצחי של המין האנושי.

פירושו של המונח "קוראן" הוא "ספר המיועד לקריאה", ואכן הקוראן הוא הספר הנקרא ביותר בעולם.

פירוש נוסף של המלה "קוראן" הוא "מסר המיועד לכל העמים".
הקוראן הוא ספר ההתגלות היחיד שליחותו אינה מוגבלת לעם או לזמן. בעוד שאר ספרי התגלות מיועדים לציבור מוגבל או לתקופה מסוימת, פונה הקוראן לכל אדם באשר הוא ותקפו לפל זמן.

الْكِتَابُ

2 אלף,لام,ميم.
3 ספר זה אין ספק בו, נחיה הוא לשומרי נפש.
(פרשת הפרה 2:2-3)

ذَلِكَ الْكِتَبُ لَرَبِّيْبَ شَهْ فِيْهِ هُدَىٰ
لِّلْمُتَّقِيْنَ

البقرة : ٢-٣

78 זהו אכן קוראן נכבד.
79 בספר שמור.
(פרשת המאורע 56:78-79)

إِنَّهُ كَفُرَانٌ كَرِيمٌ
فِيْكِتَبٍ مَكْنُونٍ

الواقعة : ٧٨-٧٩

4 יש בהן הוראות קיימות לעד.
(פרשת ההוכחה 98:4)

فِيهَا كُتُبٌ قِيمَةٌ

البيتنة : ٤

24 אלוהים הוריד את הטוב בדברים בספר מותאם, פסוקים מופתניים, המביא רטט בעור אלה היראים מריבונם. אחרי כן יריצו עורותיהם ולובזותיהם לזכר אלוהים, זהו אורח אלוהים ינוח בו את אשר ירצה, ואת אשר אלוהים יתעלו אין כל מחלוקת באורה מישרים.
(פרשת המחנות 24:39)

أَنَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كَتْبًا مُتَشَابِهًا مَثَانِيَ سَقْشِيرُونَهُ جُلُودُ الْذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ شَمَّ
شَلَيْنَ جُلُودُهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ لِلِّذِيْرَانِ
ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْمِيْيِ بهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُشَلِّي اللَّهُ فَمَا كَاهَ مِنْ هَذِهِ

الزمر : ٢٤

2 פ.א. מים.
3 שבע עני בספר הנהיר.
4 שאכן ערכנוו קוראן ערבי למען תבינו.

حَمَّةٌ

وَالْكِتَبُ الْمُبِينُ

إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَزِيزًا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

ואכן הוא שמור בידינו, במקורו הראשוני, נשגב
וחכם.

(פרשת פאר הזהב 5:43)

73 הנה אנו הצענו את הנאמנות לשמים ולארכז
ולהרדים והם מאננו לשאתה, ובנהלו מפנהה, ונשאה האדם.
אכן האדם רשות ונבער הוא.

74 למען יעניש אלוהים את המתחסדים ואת
המתחסדות, את הכהרים באלהים ואת הכופרות וימחול
אליהים למאmins ולמאמיןות, כי אלהים סולח ורחמן.
(פרשת בעלי הברית 74:73-74)

89 אמרו: לו גם יבואו בני האדם והגינו והשדים יחד
למען יביאו ספר קוראן זהה - לא יביאו כמותו ואם גם
יעזרו איש לרעהו.

90 אנו הבחרנו לאנשים את הקוראן הזה בכל משך,
עד רובם סיירבו לקבל זולתי הception.
(פרשת מסע הלילה 90:89-90)

18 הייתם ספק כלשהו בנבואה מוחמד אשר אותו
כווית מआת אלחורי. ונלווה אליו עד ממנה מפלגינו ספר משה,
מורה דרך ורוחמים, אכן יאמינו בו אלה הטאמנים מודת
משה, ואלה שיכפרו בו מעובדי האלים, האש גורם. אל
תהייה אפוא, בספק ממנו כי הוא האמת מעת אלהיך אך
תרבויות האנשים אינם מאמינים.

(פרשת הוזד 18:11)

93 אכן זה ספר אשר הורדנווהו, מבורך ומקיים את
אשר הורד לפניו, ולמען יהיר את אם הערים ואת אלה
אשר סביב לה.

(פרשת המקנה 93:6)

وَلَئِنْ كُنَّ أَنْجِلِيْكَ لَكَ بِنَالْعَيْلَ حَكِيمَهُ
الزخرף : ٥-٢

إِنَّا عَرَضْنَا إِلَمَانَةَ عَلَى السَّمْوَتِ وَ
الْأَرْضِ وَأَنْجِلِيْكَ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلُنَّهَا وَ
آشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ
ظَلُومًا جَهْوَلًا

لِيُعَذَّبَ إِلَهُ الْمُنْفِقِيْنَ وَالْمُنْفِقَتِ وَ
الْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكَتِ وَيَتُؤَبَّ إِلَهُ عَلَى
الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ إِلَهُ غَفُورًا
رَحِيمًا

الاحزان : ٧٣-٧٤

قُلْ لَيْلَيْنَ اجْتَمَعَتِ الْأَرْثَسُ وَالْجِنُّ عَلَى آنَ
يَسْأَلُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ كَمَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَتَوْكِيَّاتِ بَخْصَمُهُ لِبَغْضِ ظَمِيرًا ○
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ دَفَّابِيْكَ لَيْلَيْنَ لِأَلْخَافُورَا ○
بَنَى اسْرَاعِيلَ ٩٠-٩١ :

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيْنَتِهِ مِنْ رَبِّهِ وَيَشْلُوْ شَاهِهِ
قِمَهُهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبْ مُوسَى إِمَامًا دَخْمَهُهُ
أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُ بِهِ مِنْ
الْأَخْرَازِ فَالْأَنْزَارُ مَوْعِدُهُهُ فَلَاتَكُ فِي مَزِيزَهُ
قِمَهُهُ وَإِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلِكِنَ الْأَنْزَارُ نَاسٌ
لَا يُؤْمِنُونَ ○

Hud : ١٨

وَهَذَا كَتَبْ أَنْزَلْنَاهُ مُبِرْكَ مُصَوَّبُ
الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أَمَّ الْقُرْزِيَّ وَ
مِنْ حَوْلَهَا .
الأنعام : ٩٣

**آلَيْهِمْ أَكْمَلْتُ لَكُمْ ۝ يَئِكُمْ وَأَثْمَمْتُ
حَسْدِي عَدْ تُوم، وَرَضِيَتِي لَكُمْ أَنَّهُ اسْلَامَ**

عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتِي لَكُمْ الْإِشْلَامَ
(פרשת השלחן 4: 5)

**۝ يَنْجَا،
السَّادُّةُ : ۴**

**وَهَذَا يَتَبَعُ آثَرَ اللَّهِ مُبَرَّكَ قَاتِلَهُمْ ۝ وَيَرِأُونَهُ مَبُورَكَ
وَيُرِيَاهُمْ أَنَّهُمْ مُبَرَّكَ لِمَعْنَى تَرْوِيَةِ**

וְاَتَّقُوا الْعَلَّامَتُرْحَمُونَ
(פרשת המקנה 156: 6)

الأنعام : ١٥٦

**وَتَنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ
لِمُأْمَنِينَ، أَنَّ لِكُوفَّارِيْمُ הָוָא יוֹסֵיף אֶחָדָנוּ.**

لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ וَكَمْ يَزِينُ الظَّلَمَوْنَ إِلَّا
(פרשת בני ישראל)

خَسَارًا ۝

بنتي إسرائيل : ٨٣

* * *

4.

ה נ ב י א י מ

הקוראן קובע ש"الله" שלח דברו לכל העמים ומאשר בכך את דברי הצדק והאמת של הנביאים.

נביאים רבים נשלחו לעמים שונים בתקופות ההיסטוריות על מנת להנחותם בדרך אללה. הנביה מוחמד הוא אחרון הנביאים – המחוקקים ותורתו מכילה את כל כתבי- הקודש שקדמו לה.

הנבואה עודנו נשכחת, אבל אך ורק באיסלאם. אולם דברי הנביאים עתה הם רק כמראה המחזירה אorio של הנביה מוחמד ואין בהם תורה חדשה.

הקוראן הקדוש אינו מסתפק בתיאור תוכנותיה החיויבות של הנבואה, הוא מתאר גם את האופי השלילי של ההתגלות.

השם "פרעה" בקוראן מסמל את ההתנגדות לנבואה.

آلَّهُ يَضْطَرِفِينَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسْلَانٌ وَمِنَ النَّاسِ^١
إِنَّ اللَّهَ سَوِيْعٌ بِصَيْرَىٰ

الحج : ٧٦

76 אלהים בוחר לו מן המלאכים שליחים ובני האדם, אכן אלהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרוגל 22:76)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا إِنَّا أَعْبُدُ وَإِنَّ اللَّهَ وَاجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ، فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ إِنَّ اللَّهَ وَمَنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الظَّلَلَةُ، فَوَسِيْرُهُ فِي الْأَرْضِ فَإِنْظُرُوهُ وَأَكْيِفْ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَبِّرِيْنَ^٢

النحل : ٣٧

31 וכאמור ריבונך ל מלאכים: "הנה אנוכי שם בארץ ממנה לי, אמרו: "וכי תשים בארץ מי שישיחית עלייך ושפך בה דמים ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך?" אמרו יודע אנוכי את אשר לא תקעו.

(פרשת הפה 31:2)

وَإِذْ كَانَ رَبُّكَ يَأْكُلُ مَكَّةً فَإِنِّي جَاعَلُ فِي الْأَرْضِ خَلِيقَةً، قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِلُ الْوَمَاءَ، وَتَخْنُقُ نُسَيْمَهُ بِحَمْدَكَ وَنُقْدِسَ لَكَ، قَالَ إِنِّي آعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ^٣

البقرة : ٢١

164 אכן נגלו אליך כפי שנגלו אל נוח והנביאים שלאחריו, ונגלו לאברהם ולישמעאל וליצחק ולשבטיהם ולישע, ולאיוב ולヨונה ולאחרון ולשלמה, וספר נתנו לדוד.

165 ושליחים אחרים שמספרנו לך עליהם מקודם, וכolumbia שעדין לא סיפורנו לך עליהם ודיבר אלוהים אל משה באריכות.

(פרשת הנשים 164-165 : 4)

لَتَّأْوِحَيْنَاهُ لَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَاهُ لَنِّي
الْتَّقِيْنَ مِنْ بَعْدِهِ، وَأَوْحَيْنَاهُ لَإِبْرَاهِيمَ
رَاسْمَعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
عِيسَى وَآتَيْنَاهُ وَيُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ،
وَأَتَيْنَاهُ دَاؤَدَ زَبُورَادَ
وَدُسْلَاقَ قَصَصَنَاهُ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلِ
وَرُسْلَالَمَ نَقَصَصَنَاهُ عَلَيْكَ، وَكَلَمَ
اللَّهِ مُوسَى تَكْلِيْمَانَ
النَّسَاءَ : ١٦٥-١٦٤

وَإِذَا بَشَّرَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّهِ بِكَلِمَتِ
فَأَتَكَمَّلَ، قَالَ رَبِّنِي جَاءَ عَنْكَ لِلَّئَسِ
إِمَامًا، قَالَ وَمَنْ دُرْبَرَتِي، قَالَ كَيْتَأْنَ
عَهْدِي الظَّلِيمِينَ
البقرة : ١٢٥

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرَّسُلِ، وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتِنَتِ وَآيَدَنَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ،
أَفَكَلَمَنَا جَاءَ كُمَّهُ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسَكُمْ اسْتَكْبَرُثُمْ، فَقَرِيْقَا كَذَبَتْمَهُ
فَرِيقَا تَقْشِلُونَ
البقرة : ٨٨

وَجَاهَهُ زَنَى بِبَرْبَرِي لِا شَرَّاءِيْنَ الْتَّخَرَ
فَأَتَبَعَهُمْ فَرْزَغُونَ وَجُنُودُهُ بَغْيَاءَهُ
عَدَّهُ، حَتَّى إِذَا ذَرَكَهُ الْغَرْقَى، قَالَ أَمَّنْتَ
أَنَّهُ لَا يَأْلَهَ إِلَّا الَّذِي أَمَّنَتْ بِهِ
بَنْتُوا لِا شَرَّاءِيْلَ وَأَنَا مِنَ الْمُشْلِمِينَ
الْغَى وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ

125 וכאשר ניסה אלוהים את אברהם בדברים ומד בהם עד תום, אמר: "הנני שמך אפams לבני אדם". אמר: "ומזרעך?" אמר: "אין בריתך משגת את המרים".

88 ונתו ננתנו למשה את הספר, ובニアים שלחנו אחריו, זה אחר זה, וננתנו לישוע בן מרים את המופתים ואימצנוו רוח הקודש. האמנם מקי קבאי לכם נבי, דבר שאין נפשכם חפצה בו, אתם מותנשאים? שכן כייתה מהם נתנים לכובדים וככיה מהם הרוגים.

(פרשת הפרה 88 ; 2)

91 והעברנו את בני ישראלabis ורדפו אחריהם פרעה וחילו בזדון ואיבה, וכאשר עמד פרעה לטבעו אמר: "הנני מאמין שאתה אלוה בלבدي זה אשר האמינו בו בני ישראל ואני לפני נכנע".

92 האמנים עתה!! הלא מרדת קודם והיית מן המשיחיתים.

93 היום נצלך בעור גופך, למען תהייה לאות לבאים אחריך, אך ובמים מבני האדם אינם שמים לב לאותותינו. (פרשת ורדים 10: 91-93)

17 וספר בספר - את ספורה של - מרים אשר עזבה את משפחתה אל כיוון מזרחה,

18 כשהיא מסתתרת מפנים. ואז שלחנו אליה את המלאך אשר נראה לה אדם,بشر ודם.

19 ותאמר: אֶתְתָּחַדְתָּ בְּרַחֲמֵנִי מִפְנִיקָךְ . הנח לו - אם ירא שמים אתה!

20 ויען: הנהו שליח ריבונך: לחת לך בן טהור.

21 ותאמר: איך יהיה לי בן, ומעולם לא בא אליו גבר ולא הייתה זונה?

22 ויאמר: כך אמר אליהיך: הנה קל לי הדבר, ואנו נעשו אותו מופת לבני אדם, וرحمמים מאתנו, וכך נגור העדן.

23 וכאשר הרותה בו פשרה למקום מרוחק.

24 ואיזוהה חבל הליודה ליד גוע התמר ותאמר: הלואוי והייתי מתחה לפני כון ונשחתתי כליל.

25 ויקרא אליה - המלאך - מלמטה לאמור: אל תעצבי הנה אליהים פתח מעיין מים לרוגליך.

26 והניעי את גוע התמר יפייל עלייך תמרים בשלים וטריים.

27 אֱכֹלִי - איפוא - שניי, והרגעוי ובראותך איש מן

المُفْسِدِينَ
فَالْيَوْمَ نُنَجِّيْكَ بِبَذَنَكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلَفَكَ أَيْةً، وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ
أَيْتَنَا لِغَفْلُونَ○

יונס: ٩١-٩٢
وَأَذْكُرْفُ الْكِتَبِ مَزِيمَهِ إِذَا تَنَجَّدَتْ مِنْ
آهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا
فَاتَّجَدَتْ مِنْ دُؤْبِهِ حِجَابًا مَّقْنَعًا زَلَّتْ
لَاهِيَهَا رُؤْحَتْنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سُوِيًّا
قَاتَلَتْ إِنِّي أَعْوَذُ بِالرَّحْمَنِ مِثْكَ إِنْ كُنْتَ
تَقْيَيًّا
قَاتَلَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكَ هُوَ لَا يَهْبَطُ لَكِ
غُلْمَارَ كَيْيَا○

قَاتَلَ أَنِّي يَكُونُ لِي غَلْمَارَ كَفِيْمَسْسِينِيْ بَشَرَ
وَلَهُ أَنْتَ بَعْيَيًّا
قَاتَلَ كَذَلِكَ . قَاتَلَ رَبِّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيْئَهُ . وَ
لِتَنْجَلَلَهُ أَيْةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَهُ مَنَّا . وَكَانَ أَمْرًا
مَفْضِيًّا
فَحَمَلَتْهُ فَأَنْتَهَذَتْ بِهِ مَحَاجَنَاقْصِيًّا
فَأَجَاءَهَا الْمَعْاصِرُ إِلَى جَنْدِ التَّخْلَةِ . قَاتَلَ
لِلَّهِيَّتِنِيْ مِثْ قَبْلَ هَذَا وَ كُنْتُ تَشِيًّا
مَنْسِيًّا○

فَنَادَهَا مِنْ تَغْرِيْهَا أَلَا تَغْرِيْنِيْ قَذْ جَعَلَ
رَبِّكَ تَخْتَلِيْ سَرِيًّا○
وَمُزِيَّ إِلَيْكَ بِجَذْعِ التَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ
رُطْبَانِجَنِيًّا○
فَكُنْيِنَ وَأَشْرِيْ وَقَرِيْعِيْ عَيْنِيًّا . فَإِنَّمَا تَرِيْنَ

האדם אמריו: הנני נדרתי לרחמן צום, ולא דבר היום אל איש.

28 ובהגעה אותו לעמה, כשהוא רוכב, אמרו: هو מרים! מעשה מגונה אכן עשית.

29 הוי אחיות אהרון! לא היה אביך איש רשות, ולא הייתה אמך אשת רשות.

30 וכאשר רמזה אליו, אמרו: כיצד נדבר עם מי שהיה תינוק בערישה?

31 אמר: הנני עבד אלוהים, נתן לי את הספר, ושם אותו לבביה.

32 ועשנו מבורך בכל מקום אשר אהיה, וציווינו על התפילה ועל הצדקה כל עוד אני בחיים.

33 וציווינו לכבד את אמי, ולא עשנו ערי וחו'ר חן.

34 והשלום עלי ביום שנולדתי וביום שאמות וביום שากום לתחיה.

35 זה יושע בן מרים, דבר האמת אשר בו נחלקו.
(פרשת מרים 19: 28-35)

82 זכו, כי כאשר כרת אלוהים עמום את הברית

על-ידי הנביאים, שעל פיה ניתנו להם הספר והחכמה, הותנה כי אם לאחר מכן יבוא אליהם שליח לאשר את מה שקיבלו, עליהם להאמין בו ולעוור לו, נשאלתם: "המשארים ומקבלים אותם עליהם התcheinות זו?" "עניתם מאישרים אנו". ואז אמרנו לכם: "היעדו על כך, ואני אתכם כן העדים".

8 זכור כי על פי תנאי הברית עם הנביאים, היטלנו עלין, הנביא, ועל נוח ועל אברהם ועל משה ועל ישוע בן

מן **الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولَيْ إِنِّي تَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنِّي كَانَ فَأَتَشِّهَ قَوْمَهَا تَخْوِلْهُ ، قَالُوا يَمْزِيْمُ لَقَذْ جِئْتُ شَيْئًا فَرِيْيًا ۝ يَأْخُثَ هَرْدَنْ مَا كَانَ أَبُوكَ امْرَأَ سَوْءَ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيَّا ۝ فَأَشَارَتْ رَأْيَهُ ، قَالُوا كَيْفَ نُخَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْمَصِيْبَيْنَ ۝ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ أَتَسْنِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَيْيَيْنَ ۝ وَجَعَلَنِي مُبَرَّحًا أَيْنَ مَا كَنْتُ مَوْأِدُ صِنْفِيَ ۝ بِالرَّضْلَوَةِ وَالرَّخْوَةِ مَا دُمْتُ حَيَّا ۝ وَبَرَأَيْوَ الدَّتَنِ ۝ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَارًا شَقِيقَيْنَ ۝ وَالسَّنَمَ عَلَيَّ يَوْمَ دُلْذَثُ وَيَوْمَ أَمْوَثُ وَيَوْمَ أَبْعَثُ حَيَّانَ ۝ ذَلِكَ عَيْنَسَى ابْنُ مَزِيمَةَ، قَوْلُ الْحَقِّ الَّذِي فِينِي يَفْكَرُونَ ۝**

מרימ: ٢٥ - ٣٥

وَلَذَا خَذَ اللَّهُ مِنْشَاقَ النَّبِيِّنَ لَمَّا أَتَيْتُكُمْ مِنْ يَكْبِيْ وَجَحْمَةِ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولُ مُصَدِّقٍ لِمَا مَعَكُمْ لَتَؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ، قَالَ هَآفَرَزَنَهُ وَأَخَذَهُ عَلَى ذَرْلَحْمَ رَاضِيَيْنِ، قَالَـوا أَقْرَزَنَهُ، قَالَـ فَشَهَدُوا وَأَنَا مَحْكُمٌ مِنْ الشَّهِيدِ يَسِينَ ۝
آل عمران: ٨٢
وَلَذَا خَذَنَّا مِنَ النَّبِيِّنَ مِنْشَاقَهُمْ وَمِنْكَهُ

مِنْ تُورَّجٍ وَلَابِرٍ هَيْمَدٌ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنٌ مَزِيمٌ
MRIIM LHCERIYUL HATNAI HACHSHOB SHBBRIT.
(פרשת בעלי הברית 8:33)

وَأَنْذَنَا مِنْهُمْ قَيْشاً فَأَغْلَيْنَاهُ
الاحزانب : ٨

5.

מוחמד נביא האיסלאם

הنبיא נולד בחודש אוגוסט לשנת 570 לספריה הכללית בעיר מכה. ניתן לו השם "מוחמד" שפירושו ה" מהולל".

במלואות לו שלושים שנה גברה בו אהבת האלים. בסaldo מריבוי האלים ומתכוונותיהם החליליות של אנשי מקומו, בחר להתבודד במערה במרחק מה מעירו והתר מסר להרהוריו הוא כהה להtagלוות הראשונה בהיותו בן ארבעים שנה. סיפור התגלות זו מצוי בפסוקים הראשונים של הקוראן (2: 6-96). הנביא נצווה לפרסם שמו של האל האחד, יוצר האדם וזרע אהבת האלים ואחותו האדם.

הنبיא אף נתבשר בדבר האלים יופץ בכתב (באמצעות העט).
פסוקי התגלות אלה מהווים את פסגתו של הקוראן.

- 46 הנביא, הנה אנחנו שלחנו אותך להיות עד ומבר
ומזהיר.
47 קורא לאלים, ברצונו, ועשינו לאור מאיר.
48 לכן, בשך את המאמינים כי להם מלאלים חס
רב.
(פרשת בעלי הברית 48: 46-47)

يَا إِيَّاهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَا شَاهِدًا
مُبَشِّرًا وَتَذَكِيرًا
وَدَاعِيًّا لِأَنَّ اللَّهُ يَرَدِنَّهُ وَسِرَاجًا مُنِيرًا
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ
فَضْلًا كَبِيرًا

الاحذاب : ٤٦ - ٤

- 159 אמרו: هو בני האדם, הנני שליח האלים יחד. אליהם אשר לו מלכות השמים והארץ או
אללה על פניו, מחיה ומماتה. האמינו, אפוא, באלים
ובבדורי, ולכו אחריו למען תלכו באורה מישרים.
(פרשת המחייצה 159: 7)

قُلْ يَا إِيَّاهَا النَّبِيُّ رَبِّنِي رَسُولُ اللَّهِ لِيَنْهُمْ
جَمِيعًا إِلَّا كُوئِيْتُ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَأَرْلَمَ رَأَلَّا هُوَ يُعْلَمُ وَيُمِنَّى بِإِيمَانِهِ
رَسُولِيُّ النَّبِيُّ الْأَعْزَى إِلَّا يُؤْمِنُ بِإِيمَانِهِ
كَلِمَتِهِ وَأَتَيْعَوْهُ لَعَلَّهُمْ تَهَتَّدُونَ

الاعرات : ١٥٩

- 29 ולא שלחנו כי אם לאנשות כולה, מבשר
ומזהיר, ואולם מרבית האנשים דלי דעת.
(פרשת שבעה 29: 34)

وَمَا أَرْسَلْنَا لِأَكَانَةَ نَلَّاتِي بَشِّرَّا وَ
تَذَكِيرًا وَلِكُنَّ أَكْنَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

سبا : ٢٩

وَرَأَنَّكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَهْتَمُونِينَ
وَلَا تَنْكِحُ خُلُقَ عَظِيمِينَ^٥

الفتنج : ٤-٥

- 4 ואכן לך שכר אשר לא יפסיק.
5 אתה בעל הכוונות הנלוות.

(פרשת 4:5)

- 41 לא היה מוחמד אביו איש אנושיכם, ואולם שליח אלהים וחותם הנביאים הוא, ואלהים הכל יודע.

مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكُنْ
رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ ، وَكَانَ اللَّهُ
يُكَلِّ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ^٦

الاحزان : ٤

- 22 כבר הייתה לכם בשילוח אלהים דוגמה יפה, לכל אשר תלה תקוותו באלהים וביום האחרון והרבה להזכיר את שם אלהים.

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ
حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَآلَيْهِمْ
الْأُخْرَى ذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا^٧

الاحزان : ٢٣

- 57 הנה אלהים ומלאכיהם מברכים את הנביא, הוא המאמינים, התפללו לשלומו והוא מוסרים לו.

(פרשת בעלי הברית ; 57 ; 22 ; 41)

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلِّوْنَ عَلَى الشَّيْءِ دَيَّاً يَهُمَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلَوَاتُهُمْ عَلَيْهِ وَسَلَامُهُمْ وَتَشْلِيمًا^٨

الاحزان : ٢٧

- 30 מוחמד הוא שליח אלהים, ואלה אשר אותו קשים נגד הכהנים, אך רחמנם בניםם לבין עצםם, תראה אותן ברעים ומשתחים מבקשים חסד מאלהים ורצו: סימנים על פניהם מרישפי הסגידה. זה משלם בתורה משליםanganlioן כזרע אשר הוציא גבעולו והתחזק והתקשה והתיישר על קנהו להנאת הזורעים, והרטת הטעוב עשו כפירה ושכר רב.

(פרשת הכיבוש 30)

مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ، وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَسُّهُمْ وَكَعَّا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرُضُوانًا
يَسِّمُّهُمْ فِي دُجُونٍ هُمْ قَنْ أَثْرَ السُّجُودِ
ذَلِكَ مَشْدُومُهُ فِي التَّوْرَةِ وَمَشْدُومُهُ
الْأَذْجِينِ شَكَرَزِعَ أَخْرَجَ شَطَاءَ فَازَّةَ
فَأَشْتَهَلَظَفَا شَتَوِيَ عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ
الرُّزَّاعَ لِيَغْنِيَ يَوْمَ الْكُفَّارِ وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِيْخَتِ مِنْهُمْ
مَّخِفَرَةً وَآجَرًا عَظِيمًا^٩

الفتح : ٣٠

32 אמרו: אם אהובים אתם את אלוהים לכוי אחרי
יאחוב אתכם ויסלח לחטאיכם כי הוא סלח ורחמן.

33 אמרו: צייתו לאלוהים ולשליחו, אך אם יפנו
עורף הנה לא יאחוב אלוהים את הכהופרים.

(פרשת בין עמרם 33: 32-33)

68 השליח! מיסור את הורד אליו מרבונך, כי
אם לא כן תעשה, הנה לא מסדרת את אשר שלח. אלוהים יגנו
עליך מפני האנשים. וכן לא ינחה אלוהים את אלה
הכהופרים.

(פרשת השולchan 5: 68)

قُلْ إِنْ كُثُرْتُمْ تُعْبُدُونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُعَذِّبُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
عَفُوٌ رَّحِيمٌ ○

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ، فَإِنْ تَوَلُّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِينَ ○

آل חмерן: ۲۲-۲۳

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزَلَ رَأْيَكَ مِنْ
رِّسْلِكَ وَلَا نَهَا لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسْلَتَهُ،
وَإِنَّ اللَّهَ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ ○

الבאודה: ۶۸

6.

עבודת אלוהים

התפילה היא העמוד השני מבין חמישת עמודי האיסלאם, הראשון שבהם הוא האמונה באחדות האל.

התפילה היא האמצעי החזק ביותר ביצירת חיוקי הקשר עם הבורא והדבקות בו.. התפילה הינה תופעה דינמית. האלוהים מקשיב ווענה לקוראו.

התפילה בעניין האיסלאם היא השתפות נפש ישירה ובולטת מוגבלת של המתפלל לפני הוז המלכות האלוהית, תוך ביטחון בחסדו וכוחו של "אללה".

בעת תפילה אין כל צורך במתווך בין האדם ובוראו.

⁶ והם לא צוו כי אם לעבוד את אליהם תמיימים עמו על דרך "החניפים", ולקיים את התפילה ולתת את ה"זפקת", וזאת היא הדת הנכונה.

وَمَا أَمْرُوا لِلّٰهِ بِيَنْبَغِيٍّ وَاللّٰهُ مُخْلِصٌنَّ لَهُ
الَّذِينَ لَا هُنَّ فَارِسٌ وَيُؤْمِنُوا الصَّلٰوةَ وَ
يُؤْتُوا الرِّزْكَوْهُ وَذٰلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ
البيتنة : ٦

⁵⁷ לא ברأتي את הגין ואת בני האדם כי אם למען יעבדוני.

وَمَا حَلَّقْتُ الْجِنَّ وَالْأَنْسٍ إِلَّا لِيَعْمَدُوْنِ
الذرית : ٧

(פרשת הקוזחות 57: 51)

أَقْيَمَ الصَّلٰوةَ لِدُلُوكِ السَّفَرِ إِلَى عَسْقِيَ الْيَلِ
وَ قُرْآنَ الْفَخْجِرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَخْجِرِ كَانَ
مَشْهُودًا
وَ مِنَ الْيَلِ فَتَمَحَّذَ يَهْ تَأْفِلَةً لَكَ ۝ عَسْقِي
آتَيْتَ بَعْثَكَ رِبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا
بْنَى اسْرَائِيلَ : ٨٠-٧٩

⁷⁹ קיימים תפילה משקיעת השמש ועד לחשכת הלילה וקוראת את הקוראן עם שחר. אכן קריאת הקוראן עם שחר רצוייה בעניין אלוהים.

حَفْظُوا عَلَى الصَّلٰوةِ وَالصَّلٰوةُ الْوُشْطِيَّةُ
وَ قُوْمُوا إِلَيْهِ قِنْتِيْنَ
البقرة : ٢٣٩

⁸⁰ ושකוד על קרייאתו בתפילת הלילה, תפילת זכות היא לך, אולי קיימים אלוהים במקומות רבים.

(פרשת בני ישראל מטעה הלילה 17: 79-80)

⁹⁹ שמרו את התפילה ואת תפילת התווך, ועמדו כנעונים לפני אלוהים.

7.

הצום

הקוראן הקדוש קובע שיש לצום בחודש رمضان, שהוא חדש ירחי, מעמוד השחר עד שקיעת החמה.

זו היא שיטת חינוך המביאה לעשרות צדק ומקילה על מבקש האלוהים להגיע למורים הרוחניים. האדם השROI בصوم משיג ברוחו את מותנות האל, והصوم מסייע לאדם להשתמש בהן לטובה.

يَا أَيُّهَا الْذِينَ آتُوكُمْ كُتُبَ عَلَيْكُمُ الْقِيمَةُ
كَمَا كُتُبَ عَلَى الْذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَقَّهُونَ

184. הוי המאמינים! צוויתם בכתביהם על הצום
כasher צו מי שלפניכם למען תשמרו.

185. ימים כמוינו - אך מי בהם חולה או בדרך מסעו -
מספר ימים אחרים.ומי שיוכלו לו - אך בעינויים -
פדיונים האל עני. ועשה הטוב מרצונו, ייטב לו. וטוב לכם
אשר תצומו אם יודעים אתם.

(פרשת הפהה 184-185:2)

أَيَّا مَا مَعْدُودٌ تِ دَفَعْنَ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيشًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَدَّهُ فَنِ آيَاهُ أُخَرَهُ وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدَيَهُ طَعَامٌ مُسْكِنٌ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنَّ
تَضُمُّوا حَيْثُ لَكُمْ إِنْ تَخَلَّمُونَ

البقرة : 184-185

8.

מס הזכות - מתן צדקה

מטרת תרומות הרכוש האישית המוטלת על פי הקוראן נמצאת על פי עצם השם : "זכאות". מילה זו פרושה : "מתהר ומגדל". על ידי ניכוי חלק מכל רכוש פרטי, מיטהר הנותר לאלה הזכאים ליהנות ממנו. ועל ידי הקצתה הרווחים לשירות הציבור מטפסים את טובתו. "זכאות" הגדה העמוד השלישי של האיסלאם והוא משקפת את החשיבות אשר האיסלאם מיחס לאחריותו של היחיד לעמינו.

44 וערכו תפילה ותנו את מס "הזכאות" וכרכעו עם
הכוראים.

(פרשת הפרה 2:44)

**وَأَقْيَمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوَّلِّرَكْحُوَةَ وَ
أَذْكَحُوَّا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝**

البقرة : ٤٤

39 ותן לקרוב את חלקו, ולענין ולעובר אורח. זה טוב יותר לאלה המבקשים את חסדו של אלוהים וهم המצליכים.

(פרשת הרומים 30:39)

**فَأَتَ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمُسْكِنِينَ وَأَبْنَ
السَّيِّئِيلِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلْذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ وَذَلِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝**

التروم : ٣٩

20 ובזהום חלק לבקשת חסד, ולזה שאינו יכול
לבקש.

(פרשת המזורות 20:51)

وَفِي آمَوَالِهِمْ حَقٌ لِّلسَّائِلِ وَالْمَخْرُوفِ ۝
الذرית : ٢٠

25 ואשר בהזום חלק קבוע.

**وَالْأَذْيَنَ يَنِي آمَوَالِهِمْ حَقٌ مَعْوَمٌ ۝
لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُوفِ ۝**

المعارج : ٢٦-٢٥

(פרשת המעלות 25:26-27)

60 אכן הצדיקות לעניים ולאבויונים ולמושפדים עליהם, ולאלה אשר נקשרו לבוטהיהם (לאיסלאם), ולפדותם שבויים, ולהיבטים חוב, ולדרך אלוהים, ולעובר אורח. זאת היא מצווה מאת אלוהים. ואלהם יודע וחכם.

(פרשת התשובה 60:9)

**إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِنِينَ وَ
الْعِمِيلِينَ عَلَيْهَا أَنَّمَّا لَعْنَتُ قُلُوبُهُمْ مَذْكُوَّفٍ
الرِّتَاقِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَيِّئِ الْلَّهِ وَ
أَبْنَ السَّيِّئِ ۖ فَرِيَضَةٌ وَنَنِ الْلَّهُ وَاللَّهُ
عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۝**

التوبة : ٦٠

255 הוי המאמינים, פזרו ממה שחילקנו לכם, בטרם יבואו יום לא פדיון בו ולא רועות ולא תחיפה, והכופרים הם המריעים.
(בקשת רחמים)

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَعْلَمُ فِيهِ وَلَا حُلْلَةً وَلَا شَقَاعَةً وَالْخَفْرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

البقرة : ٢٥٥

262 משל המפוזרים את הונם למען אלוהים כמשל הגערין אשר הניב שבע שיבולים ובכל שיבולת מהה גרעינים, ואלוהים מכפיל לשאר חוץ ואלוהים שופע טוב וידוע כל.

مَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلَ حَبَّةٍ أَتَبَثَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِتْسَاءَ حَبَّةٍ، وَ اللَّهُ يُضَعِّفُ لِمَنِ يَشَاءُ، وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَبِّعُونَ مَا أَنْفَقُوا مِنْهُ وَلَا أَدْعَى لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْهُ كَفِيرُهُمْ، وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ○

البقرة : ٢٦٣ - ٢٦٢

266 ומثل המפוזרים הונם להפיק רצון אלוהים ולכון נשותיהם, כמשל גנה עלי רמה אשר בא עליה מטר סוחף, ואת פריה נתנה כפליים — ואם לא יבוא עלייה מטר דיה בטל, ואת אשר תעשו אלוהים רואה.

وَمَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْتَغَا مَرْضَاتِ اللَّهِ وَ تَشَيَّشُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلَ جَنَّةٍ يَرْبُوُهُ أَصَابَهَا وَ اِبْلٌ فَاتَّ أَكْلَهَا ضَعَفَيْنِ، فَإِنْ لَمْ يُؤْبَهَا وَ اِبْلٌ فَطَلَ وَ اِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○

البقرة : ٢٦٦

275 המפוזרים את הונם בלילה וביום, בסתר ובגלו, שכרם שמור להם אצל ריבונים — ולא עליהם הפחד והקלה לא יעמדו.

(פרשת הפרה 255-262, 263, 266)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِأَكْلِيلٍ وَ التَّهَادِ يَرِدًا وَ عَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْهُ رَيِّهِمْ وَ لَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَ لَا هُمْ يَحْرَزُونَ ○

البقرة : ٢٧٥

הנה אתם נקראים לתרום מכספים בדרכם 39 אלוהים ויש בהם המרפא ידו, אכן זה המקפץ ידו מקפצת לנפשו. אלהים הוא העשיר ואתם העניים. ואם תפנו ערך גיבא במקומכם אנשים זולתכם והם לא יהיו כמוכם. (פרשת מוחמד 39: 47)

آهَانُتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعُونَ لِتُنْفِقُوا فِي سِينِيلِ
اللَّهُوْ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَبَخَّلُۚ وَمَنْ يَتَبَخَّلُ فَإِنَّمَا
يَتَبَخَّلُ عَنْ تَقْيِيمِ دَوَالَةِ اللَّهِ الْعَزِيزِ وَأَنْتُمْ
الْفُقَادُءُ، وَلَنْ يَسْأَلُوكُمْ يَسْتَبِدُّ فَوْمًا
غَيْرَكُمْ، ثُمَّ لَا يَكُونُونَ أَمْشَاكَكُفَّهُ۝

محمد: ٣٩

9.

עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית

התפיסה הכלכלית הבסיסית של האיסלאם היא שהבעלויות המוחלטות של הכל היא לאלוים בלבד.

בעלות משפטית של היחיד, כלומר, זכות החזקה והשימוש וההעברה, מוכרת ומובטחת על ידי האיסלאם, אולם כל בעלות כפופה לחובנה המוסרית שכל שכבות החברה זכאות לחלק בכל הרכוש.

חלק מהובטה זו מנוסח בצורה משפטית ומובטח על ידי סנקציות מתאימות, אולם עיקר החובנה מובטח על ידי מאמצ' וולונטרי (חלוצי), הבא להעניק לפל את הטובות הרוחניות ומהויסות.

وَذَقَّلْنَا يَلْمَكَلَكَةً اشْجُدُ وَلَادَمْ فَسَجَدَ وَلَلَّهُ
الشَّاهِرُو، فَرَطْ لِأَبْلِيلِيسْ شَسِيرِ.
رَبِيلِيسْ هَابِيٌّ
فَقُلْنَتْيَاكَهَرَاتْ هَدَأَعَدُّ وَلَكَ وَلَزَوْجِكَ
فَلَأَ يَخْرَجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشَفَّفِ
رَانَكَ لَكَ لَأَلَّا تَحْمُّ عَرَبِيَّتَهَا وَلَا تَغْرِيَ
وَأَنَّكَ لَأَتَظْمِنُهَا فَنِيمَهَا وَلَا تَضَنَّهِ
(פרשת ט-הא: 120-117)

ط' : ١١٧ - ١٢٠

وَلَاتَأْكُلُوا آمَوَالَكُمْ بَيْتَكُمْ بِالْبَأْطِيلِ وَ
شُدُّلُوا بِهَا رَأَى الْحُكَمَاءِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ
آمَوَالِ النَّاسِ بِالْأَدْشِيهِ وَآثَمُهُمْ تَعَلَّمُونَ
(פרשת הפהה: 189)

البقدة: ١٨٩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْخُلُوا أَمْوَالَكُمْ 30 המאמינים: אל תגزوו איש את רכווש רעהו בשׂוא,
بَيْتَنَّكُمْ بِالْبَأْطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً نَفْوَتِيَّكُمْ، אָם לא יהיה בהסכם מסחרי בינויכם, ולא תמיתו את
عَنْ تَرَاضٍ مُثْكِنٍ وَلَا تَنْقِلُوا أَنْفُسَكُمْ، כי אלוהים רוחם עלייכם.
(פרשת הנשים 30:4)

رَأَ اللَّهُ كَانَ يُكْمَرْجِيْنَماً
★★★

النَّاسُ : ٣٠

איסור הריבית

המלה לריבית בקוראן היא "ריבא". ה"ריבא" אסורה משום שהוא נוטה להפנות את העושר לידיו של חוג קטן ומצוצם. בכל מקרה של הלואה הנושאת לריבית, המלווה מנצח למעשה את מצוקתו של הלואה ומטעשר ממנו.

276 הנוצחים ריבית לא יקומו לתחיה אלא כולם האיש אשר המיטו(¹) השטן מ מגע. זאת עקב כי אמרו: "יחו דין הסחר כדין הריבית". ואלו הימים התיר את הסחר, ואת הריבית אסר.ומי שאותה ריבותינו הגעתהו וחדל, הנה לרשותו את אשר לקח לפני כן, וישפטנו אלהים. ואלה אשר יחוירו לנשוך, הם בני גנום המה, בו ישכנו לעד. אלהים הכל יכול הוא.

277 אלוהים שם לא(²) את הריבית, ורבה הון בעלי צדקה, ואין אלהים אוּהָב כל כופר נפשו.

278 אכן המאמינים והועשים היישר ועורכי תפילה, ונוגנים לצדקה, שכרים עם ריבונם, ולא עליהם הפחד, והמה לא יעצבו.

279 הוא המאמינים, ייראו את אלהים וזנוחו את הנוטר מן הריבית, אם מאמינים אתם.

280 ואם לא תעשו כן, הנה שמעו כי מלכמתה היא בכם אלהים ומשליהו, ואם תשבו הנה ראשית הונכם תהיה לכם: לא תעשקו ולא תעשקו.

— וואת

(1) המיטו: מלשון מوطט — הכספי —

לעומת המיטו:
(2) שם לאל: שלל — בטל

آلذين يا كلون الربيوا لا يقونون إلا
كم يقونون الظئب يتغبطه الشيطان ومن
المتى، ذلك يأنهم قاتلوا لائماً أبى
مثل الربيوا وأحل الله أبىته وحرم
الربيوا فمن جاءكم موعظة من ربكم
فاثنها فلهم مسلف، وأمركم إلى الله
من عاداً فأولئك أصحاب النار هم فيهم
خليدون

يتحقق الله الربيوا بغيري الصدقـتـ، وأـلـهـ
لـأـيـحـبـ كـلـ كـنـارـ أـشـيمـ

إـنـ الـأـذـينـ آـمـنـواـ وـعـمـلـواـ الصـلـاحـتـ وـآـفـاـ مـوـاـ
الـصـلـوةـ وـأـتـوـ الرـحـوـةـ لـهـمـ آـجـرـ هـمـ عـنـدـ
رـبـيـمـ، وـلـأـخـوـفـ عـلـيـهـمـ وـلـأـهـمـ يـحـزـنـونـ

يـأـيـهـاـ الـأـذـينـ آـمـنـواـ تـقـوـاـ اللهـ وـذـرـوـاـ مـاـ
بـقـيـ منـ الرـبـيـواـ إـنـ كـنـتـمـ مـؤـمـنـيـنـ

فـإـنـ لـهـ تـفـعـلـوـاـ فـأـذـنـواـ بـحـرـضـ مـنـ اللهـ
وـرـسـوـلـهـ، وـإـنـ تـبـتـعـمـ فـلـكـمـ رـءـوـسـ

آـهـمـ الـكـمـ، لـأـتـظـلـمـونـ وـلـأـتـظـلـمـونـ

وـإـنـ كـانـ ذـوـعـسـرـةـ فـنـظـرـةـ لـأـلـيـسـرـةـ وـ

آنـ تـصـدـقـ فـوـاخـيـرـ لـكـمـ إـنـ كـنـتـمـ تـعـلـمـونـ

281 וְאַתֶּקُוּ יَوֹםًا תُرْجَعُونَ فِي شَوَّالٍ إِنَّكُمْ
עד אשר ירחב לו, וכי תעשו צדקה טוב לכם לו ידעתם.

وَأَتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِي شَوَّالٍ إِنَّكُمْ
تُؤْفَى كُلُّ نَفِسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
البقرة: ٢٧٦ - ٢٨٢

282 וַיִּירָא יוֹם בו תשובו בו אל אלוהים, אז תיגמל
כל נפש פגולה ולא יורע להם.

(פרשת הפלה 282-276)

העליה לרגל למפה

הקוראן ממליץ לכל מוסלמי לעלות לרגל "למפה" פעם אחת בחיוו, אם ידו משגת ואם הנסיעה בטוחה. במרכזה העליה לרגל עמדת "הכבה" שהיא על פי "הקוראן" הבית הראשון שנבנה לעבדות האלוהים.

מטרת העליה לרגל היא לטעת בלב המוסלמים הרגשת אהווה בין העמים, ועל ידי מיilo טקסטים מסוימים להטביע בהכרתם שהאל הוא מרכז חייהם.

26 הנה אלה הכהרים ומתחעים אחרים מודרך אלוהים ומהסגד הקדוש, המיעוד לכל בני האדם, הם השווים והן עברו הדרך; ואלה המבקשים לחלו בפשענו ונעימים עונש מכאב.

27 זוכרו, כאשר קבענו לאברהם את מקום הבית ואמרנו: אל תשתרף עמי דבר, וטהר את ביתך למקפים אותו, ולעומדים בו, ולכוורים ולמשתוחווים.

28 וקרא לאנשים לעלות לחרג, יבואו אליך רגלים ועל כל גמל רזה שוקים, יבואו מכל דרך ורחקה.

29 למען יזכו בתועלה, ויזכירו את שם אלוהים בימים ידועים על בהימת המקנה אשר העניק להם. אכן, אכלו, איפוא, מבשרה ותנו לרעב ולא מלול.

30 ולאחר מכן יתהרו גופם, ויספרו שערם, וימלאו את נדריהם, ויקיפו את הבית העתיק.
(פרשת החג' 22: 26-30)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيَصْدُقُونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالْمَسِيحِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
 لِلَّئَلَّكَيْسِ سَوَاءٌ لَّمَنْ تَعَاكِفْ فِيهِ وَالْبَارِدُ وَمَنْ
 يُؤْذِدْ فِيهِ يَأْتِحَادُ بِظُلْمٍ ثُذْفُهُ مِنْ
 عَذَابِ أَلِينِيْهِ ○
 وَرَأَدْ بَوَّأْ نَكَارَلَبِرَاهِيْمَةَ تَكَانَ الْبَيْتَ
 آنَ لَّا شَرِيكَ إِنِّي شَيْئًا وَ طَهِيزَ بَهِتِيَ
 لِلْطَّائِفَيْنَ وَ الْقَائِمَيْنَ وَ الرُّكَّمَ
 السُّجُودُ ○
 وَأَذْوَنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّيِّ مَأْتُوكَ رِجَالَهُ
 عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِيَنَتْ مِنْ كُلِّ نَجِيَّ
 عَوِينِيْهِ ○

لِيَشْهَدُوا مَتَائِفَهُ لَهُمْ يَذْكُرُوا اسْمَ
 اللَّهِ فِي آيَاتِهِ مَغْلُوْمَتْ عَلَى مَارَدَقَمَنْ وَمَنْ
 بَهِيْمَةَ الْأَنْتَامَهُ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا
 الْبَانِيْسَ الْفَقِيْرَهُ ○
 ثُمَّ لَيَقْضُنَوا ثَقَنْمَهُ وَلَيُؤْفُونَهُ زَرَهُ
 وَلَيَطَوَّنُوا إِلَيْهِ الْبَنِيْنَ ○

الحج : ٢٦-٣٠

98 בו אותות ברורים, מקום אברהם, וכל הבא אליו מוגן. וכל המוצא את דרכו באדם חייב לעלות בבית, חובה היא עליו כלפי אלוהים. ואשר לכופרים, עליהם לזכור, شيئاً אלוהים זוקק לבני אדם.

(פרשת בית עמרם 98:3)

**فَيُهْوَ أَيْتُ بِيَسِنْتُ مَقَامَ رَبِّهِمْ وَمَنْ
كَحَلَةَ كَانَ أَمِنًا، وَيُلْهُ عَلَى النَّاسِ حِجْجٌ
الْبَيْتَ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنِ الْعَلَمِينَ**

آل عمرן : ٩٨

198 ומועד העלייה לרגל בחודשים ידועים, והגוזר אותה בהם על נפשו: ישבר מאשה ומשען, וממריבה, בעת היליה לרגל, וכל הטוב אשר תעשו אלוהים יודע. וצדקה החינו להם. אך הטובה בצדקה יראת אלוהים, ויראוני בני היבנה!

(פרשת הפרה 198:2)

**أَلْحَجُ أَشْهُرَ مَعْلُومٍ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِتَ
الْحَجَّ فَلَادَفَتْ وَكَا فُسُوقٌ وَلَاجِدَاءَ فِي
الْمَحِيجٍ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ
اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَوَّا خَيْرَ الرَّادِ
الشَّقُّوْى وَاتَّقُونَ يَأْوِى الْكَلْبَاءِ**

البقرة : ١٩٨

12. הפעת האמונה

במסורת בשורתו של "אללה" יש לשים לב כל גורם היכול להשפיע על יחסו של כל אדם אשר היא נמסרתו לו. יש לזכור שהמטרה היא שהאדם יעריך ויעננה לקריאת האלוהית. עיקרנו זה מודגש היטב בהוראות שניתנו למשה ואהרן בדבר הדרך שבה היה עליהם לפנות לפראעה ולהזהירו.

34 ומיהיטיב בדבריו מזה אשר קרא בדרך אלוהים,
עשה את הישר, ואמר: הנני מן המוסרים."

35 ולא ישתו הטובה והרעאה, גמול, אפוא, (על הרע)
בטוב, והנה זה אשר בינה ובינו איבנה, כאילו בן ברית וידיד
נפש הוא.

36 ולא ישיגו מידת זאת כי אם הסובלים, ולא
ישגנה כי אם בר מזל גדול.
(פרשת חז-מים; הסגידה 36 – 41: 34)

126 קרא אל דרך ריבונך בחכמה, ובזורה עדינה,
ותוווח אתם בדרך הטובה יותר, כי אלוהים הוא הידוע
את אשר תעשה מדרכו, והוא הידוע מי הם המודרכים.

127 ובעת תגמול לאחרים, גמול להם באותה מידת
שפנו בהם, ואם תאריכו להם רוחכם הנה מה טוב גורלם
של מאיריכי הרוח.

128 הארץ רוחך! אכן לא תשיג אורך רוח כי אם
בעזרת אלוהים, ועל תיעצב עליהם ועל תצער על אשר
הם זוממים.

129 כי הנה אלוהים עם היראים אותו, ועם עשי
הטוב.

(פרשת הדבורה 129 – 126: 16)

وَمَنْ أَخْسَنُ قَوْلًا قَمِنْ دَحَّا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ رَبِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ
وَكَلَّ تَشْتُوِي الْمَسْنَةُ وَلَا السَّيْئَةُ رَدَفَنَهُ
إِلَيْتِي هِيَ أَخْسَنُ فَإِذَا الْذِي بَيْنَكَ وَ
بَيْنَتَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلِيُّ حَوْيِّمٌ
وَمَا يَأْقُلُهَا إِلَّا الْذِي نَصَبُرُوا وَمَا
يُلْقِلُهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيْمُ
حَمَّ التَّجْدِيدَ ٣٤-٣٦

أَذْعُ رَأْيِ سَيِّدِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَؤْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَهُمْ بِالْتِي هِيَ
أَخْسَنُ دَلَانَ رَبَّكَ هُوَ آعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَيِّدِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهَمَّدِينَ
وَلَانَ عَلَى قَبْتِمُ فَعَلِقُبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبُتُمْ
بِهِ وَلَيْسَ صَبَرَتْمُ لَهُوَ حَيْرَ لِلصَّابِرِينَ
وَاضْبِرْ وَمَاصَبِرَتْ إِلَّا بِإِيمَانِهِ وَلَا تَخَنَّ
عَلَيْهِمْ؛ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ وَمَمَّا يَمْكُرُونَ
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْذِينَ اتَّقَوْا وَالْذِينَ حَمَّ
مُحَسِّنُونَ
٥-١٢٩

النحل: ١٢٦-١٢٩

- 6 וכי יבקש אחד מעובדי האלילים את חסותו –
תַּנְהֵ לֹ – עד אשר ישמעו את דברי אלוהים. ואחריו כן
הביאו למקוםו הבתו, זאת יעו כי עם חסרי דעתם.
(פרשת התשובה 6:9)

وَلَمَّا نَهَىٰ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَأَ رَبُّ
فَأَجِزَهُ حَتَّىٰ يَشْكُمَ حَلَمَ اللَّهُ شُمَّ أَبْلَغَهُ
مَأْمَنَةً، ذَلِكَ بِإِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
التربة : ٦

- 18 ואלה אשר הרחיקו עצם מעבודות האלילים,
ושבו לאלהים, להם הבשרה הטובה. בשן, אפוא, את
עובדך.

- 19 השומעים לך וחויליכים אחרי הטוב שבו, מה
אשר הנחים אלהים, ומה אנשי הבינה.
(פרשת המנות 19 – 18:39)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا
وَأَتَتْ بُوَالَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى، فَبَشِّرْتُ عَبْدَهُ
الَّذِينَ يَسْتَكْعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَمَمُونَ آخِسَّةَ
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَذِهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ
أُولُو الْأَنْبَابِ
الزمر : ١٨-١٩

13. מוסר וattiqa

הקוראן מלמד שיש לקבל את החיים ולא לדוחות אותם או להתרחק מהם. נזירות וסגנות אינן מותרות על פי האיסלאם. הכלל העיקרי של החיים הוא בניהול חיי צדק ויושר ובשימוש נכון ומאוזן בתכונות האדם ובמוניות האל.

בתוך מסגרת כללית זו קובע הקוראן הוראות מפורטות בדבר טיפוח ערכיהם מוסריים ורוחניים.

המטרה היא פיתוח מיטיב ומתואם של כל תכונות האדם.

11 אכן המאמינים אוהבים הם, השליםו, אפוא, בין
אמיכם ויראו אלוהים לעמך תרוממו.

12 هو المאמינים: אל ילנו אנשים לאנשים אחרים,
כי אولي טובים הם מהם, ולא נשים לנשים אחרות, כי אלי
טובות הן מהן. ואל תוציאו דיבאה איש על רעהו, ולא תכו
איש את רעהו בשמות גנאי, מה רע הוא שם הגנאי אחרי
האמונה, וכל אשר לא ישבו בתשובה הנה הנה הטעויים.

13 هو המאמינים: אל תרבו לחשוד, אכן כל שמי^ץ
חד אשקה הוא. ואל תרעלו ואל תדברו בסתר איש אל
רעשו, הייטב בעניין איש מכם לאכול את ברר אחיו המות'
הוא תמסטו זאת. ויראו את אלוהים כי הוא מקבל שבים,
ורחום.

(פרשת החדרים 13:11-13) (49)

37 ועבדו את אלוהים ואל תשתפו עמו דבר. והייתבו
עם ההרים והקרובים והיתומים והעניים והשכן הקרוב
והשכן הרחוק והחבר אשר אתם ועובד האורה, ועם אלה
אשר החזקה בהם מיניכם (עבד ושפחה) כי אין אלוהים
אוהב את היהיר והמתהלה.

لَئِمَّا أَعْوَيْنُكُمْ لَرْخَوَةً فَأَضْلِحُهُمْ بَيْنَ
آخْوَيْنُكُمْ أَتَقُولُ اللَّهُ لَعَلَّكُمْ تُزَحْمُونَ
بِيَا يَهُمَا الْجَنِينَ أَمْنُوا لَا يَسْخَنْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ
عَسَى أَنْ يَكُونُوا حَيْنًا قَنْهَمْ وَكَرْنَسَاءَ تَنْ
تَسَاءِلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ حَيْنًا قَنْهَمْ وَ لَا
تَلْمِذُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَكُنُوا بَعْدَ اِنْتَهَا بَزُورًا يَا لَكَ نَقَابِ،
إِنْ شَرُّ أَكْلَمُ الْفَسُوقِ يَشْدَدُ أَنْدَلْ يَكَانِ، وَ مَنْ
لَمْ يَتَبَتَّ قَادِلَكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
بِيَا يَهُمَا الْجَنِينَ أَمْنُوا الْجَنِينُ كَثِيرًا مِنْ
الظَّيْنِ رَانَ بَغْصَ الظَّيْنِ لَاثْمَدَ لَا تَجَسِّسُوا وَ لَا
يَسْخَنْ بَغْصُكُمْ بَغْصًا، أَيْجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْخُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيَنَا فَكَرِهَمُوا، وَ أَتَقُولُ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ تَوَابُ رَحِيمٌ
الحجرات : 11-13

وَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوْهُ بِهِ شَيْئًا وَ
بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَ بِيَدِيْنِ الْقُرْبَى وَ الْيَتَامَى
وَ الْمَسْكِينِينَ وَ الْجَارِيِّ ذِي الْقُرْبَى وَ الْجَارِ الْجُنُبِ

38 המקמצים, ומצוויים על אחרים להיות קמצנים, ומסתרים את אשר העניק להם אלוהים מחסדו, להם הכנינו עונש קלון.

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ إِبْنِ السَّبِيلِ «مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانَكُمْ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالاً
فَخُورًا»

39 ואלה המפוזרים את הזנמ למראית עין ואינם מאמינים באלהים ובוים الآخرון זה אשר השטן יהיה לו עליית, הנה עמידת רע הוא לו.

(פרשת נשים 39: 37-39)

إِلَّا مَنْ يَنْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْسِمُونَ مَا أَنْتُمْ أَلَّهُ مِنْ فَضْلِهِ، وَآغْتَدُنَا
لِلْكُفَّارِ يَعْدَ أَبَاءَ مُهَيْنَاً

وَالَّذِينَ يُشْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُونَ بِالشَّوْلَادِ بِالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَمَنْ يَكُنْ
الشَّيْطَنُ كَهْ قَرِيبًا فَسَاءَ قَرِيبًا

السָّاء : ٢٧-٣٩

91 הנה אלוהים מצווה לעשות צדק, ולהיטיב, ולתורם לקרובים. ואסור את התועבה והחטא והעשא, והוא מוחירכם למען תזכיר זאת.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

وَالْبَغْيِ، يَوْظِفُكُمْ لِعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
وَأَذْفُوا يَعْلَمُ اللَّهُ لَا إِعْلَمَ هَذِهِ شَذِّهَا
تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا، إِنَّ اللَّهَ

يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقْصَثَ غَزَّلَهَا مِنْ بَعْدِ
قُوَّةِ آنِكَاتِهَا، تَنْخَذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَحْلًا
بَيْتَكُمْ أَنَّ تَكُونَ أُمَّةٌ هُوَ أَرْبَى مِنْ أَمَّةٍ،
إِنَّمَا يَبْلُوُكُمُ اللَّهُ بِهِ، وَلَيَبْيَسَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

النحل : ٩١-٩٣

إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّاً وَمِنْ
بِالْقَسْطِ شَهَدَاهُ يَتُوَلَّهُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوْ
الْوَالِدَيْنِ وَالآقْرَبِينَ، إِنْ يَكُنْ غَيْرَهُ أَوْ
نَّقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا وَقَلَّتْ شَيْعَوْا الْمَوْتَى

136 המאמינים! שמרו אמת בקונכם להעיד לפני אלוהים, וגם אם תיעדו נגד עצמכם או נגד אבותיכם או קרובכם משפחה בין עשיר ובין עני, כי אלוהים רואה את שניהם.

ואל תלכו אחרי הטענה לשנות עדות אמת, ואם תשלפו את האמת ותפרקו ממנה הנה הניה אלוהים ידוע את מעשיכם.

149 אלוהים אינו אוהב את המדברים רעות באזני כל, זולתי האדם אשר מושך, ואלוהים שומע וידעו.

150 אם תגלו את הטוב אשר עשיתם או תשטרו אותו, ואמ תשלחו על מעשה הרעה הנה אלוהים סולח וככל.

(פרשת הנשימים 150; 149)

9 هو המאמינים! שמרו אמת בקונכם להעיד לפני אלוהים, ואל תמנעו מהם שנות אנשים מלחיות ישרים. היו ישראלים, זה קרוב יותר לאלהים, ויראו את אלהים, כי ידוע אלהים את מעשיכם.

10 אלהים הבטיח מנת סליחה למאמינים ולעווי הטוב, נוסף על שבר עצום.

11 אך הפוררים ומכתשים באוטותינו הנה בני הגיגנים.

32 ואל תמייתו את ילדיכם בפחדכם מעוני, אנו נכלכל אותן ואתכם, אך הריגתם חטא גדולה.

33 ואל תקרבו לזונות, כי תועבה היא ודרך רעה.

34 ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלהים להרגנו כי אם בצדוק, וכל אשר ירוג בליך דק הנה קבענו לקורביינו זכות לנו לא את דמו, אך לא יעברו על המידה בגנות הדם, לביל יקבל הרוץ ערוה מקרוביו להריגות נספות.

آن تَعْدِلُوا، وَلَن تَلُوا أَوْتَغْرِصُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَغْمَدُونَ حَسِيرًا

النّاء : ١٣٦

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَمْرَ بِالشَّوَّءِ مِنْ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِيمٌ وَكَانَ اللَّهُ سَوْمِيًّا عَلَيْهِمَا

لَن تُبَدِّلُوا حَيْرًا أَوْ شُخْفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوا قَدِيرًا

النّاء : ٤٩ - ٥٠

يَا يَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوئُوا قَوْلَهُمْ بِشَوَّءِ شُهْدَاءِ أَعْيُلِ الْقِسْطُ وَلَا يَغْرِي مَكْفُمُ شَنَانَ قَوْمٍ عَلَى إِلَّا تَعْدِلُوا مَعْدِلَهُمْ لَوْا عَهْدُهُمْ أَقْرَبُ لِلثَّقَوْيِ وَأَتَقْوَ اللَّهَ مَعْدِلَهُنَّ لَنَّ اللَّهَ حَسِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أَوْ لَيْكَ أَضْحَبُ الْجَحِيْمَ

البائدة : ٩ - ١١

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيشَةً رَامِلَاقَ ، تَخْنَ نَزْدَ قُمَّهُ وَرِيَالُهُ ، إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خَطَا حَسِيرًا

وَلَا تَقْتُلُوا الرِّبَّنَفِ إِنَّهُ كَانَ فَاجِشَةً ، وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفَسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ لَا يَأْتُعْقِي وَمَنْ قُتِنَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلَنَا لِرَوْلِهِ سُلْطَنًا قَلَ يُسْرِفُ فِي الْفَتْشِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

35 ואל תקרבו אל נכסיו היתום כי אם לטובתו עד הגיעו לבגרותו. וקיימו את החthicויות כי עליה תישאלו.

36 והשלימו את מידת המשקל, ושקלו במאזני-צדק זה טוב לכם יותר, וטוב יותר לאחריותכם.

37 ואל תלק אחרוי דבר שאין לך עליו ידיעה בדוקה, כי אכן השמיעה והראיה והלב, כל אלה ייקראו להעדי.

38 ואל תחלך בארץ ביהירות, כי לעולם לא תבקיע את הארץ, ולא תשיג בקומותך את גובה ההרים.

39 הרע שבכל אלה הוא שג� ונמאס בעני אלהין.
(פרשת בני ישראל 39 – 32: 17)

وَلَا تَقْرَبُوا مَا كَانَ أَيْتَنِيهِ إِلَّا بِالْتَّنِينِ هِيَ
أَخْسَنُ حَثْقَ يَبْلُغُ أَشْدَادَهُ، وَآذْفُوا بِالْعَنْهَدِ
إِنَّ الْعَنْهَدَ كَانَ مَسْئُولًا
وَآذْفُوا الْكَحِيلَ رَأْدَ الْكَلْتُمَ وَزِنْوَا بِالْقِسْطَاءِ
الْمُشَقِّيْنِ مَخْلِكَ حَيْرَةً وَأَخْسَنَ تَأْوِيلًا
وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنَّ السَّمْعَةَ
الْبَصَرَةُ وَالْفُؤَادُ مُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
وَلَا تَقْمِشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحَّاً، إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ
الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَارَ طُولًا
كُلُّ ذِلْكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

beni-asraeiel : ٢٢-٢٩

14.

”ג'האָד“ (מאםץ עליון למען אלוהים)

המושג ”ג'האָד“ פירושו השימוש המירבי בכוח נגד היריבים, והם שלושה:
 (1) אויב הנאה לעון; (2) השטן; (3) יצר האדם עצמו.

הקוראן קובע שכאשר מנהלים מלחמה יש לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בחים ואת הנזק לרוכש, ולסייע את מעשי האיבה מוקדם ככל האפשר.

40 לאלה המותקים ניתנה הרשות להילחם, כי אכן
 קופחו, וכי יכול אלוהים להנihil לשם ניצחון.

41 אלה אשר נושא מבתיהם ולא צדק רק עקב
 הカリום: ”אלוהינו הוא אלהים“ וולולא עצר אלהים את
 השערות האנשימים, איש על ערו, נהרסו מטרים וכנסיות,
 ובתי כנסת ומסגדים אשר בהם שם אלוהים נוצר בימי הרף.
 ואננים אלהים יעוזר לכל המקדים מצותיו, כי אלהים
 חזק וגיבור.

(פרשת החג' (העליה לרגל) 41-40 (22:40-41)

9 אין אלהים אוסר عليיכם לנוהג בהגינות ובצדקה עם
 אלה שלא נלחמו בכם נגד דתכם ולא גירשו אתכם
 מבתיכם, כי אלהים אוהב את שומריו הצדיק.

10 אכן יניא אתכם אלהים מלאה אשר נלחמו בכם,
 נגד דתכם, וגורשו אתכם מבתיכם מלחתות אותם כדיידים,
 וכל המתויידים עם אלה הנה הם הפושעים.

(פרשת הנבחנת 10:9-10)

أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِيمُواهُ دَرَأَ
 اللَّهُ عَلَى نَصْرٍ هُمْ لَقَرِيرُهُ
 لِلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
 إِنَّمَا أَنَّ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ ، وَلَوْلَا دَفَعَ
 اللَّهُ النَّاسَ بِخَصْصَمُهُ بِغَيْرِ ضَلَالٍ
 صَوَاعِمُ وَيَمَّةٌ صَلَوَاتٌ مَسْجِدٌ يُذَكِّرُ
 فِيهَا أَسْمَاءَ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَتَصْرَكَ اللَّهُ مَنْ
 يَتَصْرُرُ دِرَأَ اللَّهِ لَقَوْيٌ عَزِيزٌ
 الحج : ٢٤ - ١٦

لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
 الْأَيَّلِينَ وَلَمْ يُغْرِجُوكُمْ مَنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
 تَبَرُّهُمْ وَتُقْسِطُوا لِيَتَهْمِلَ اللَّهُ يُحِبُّ
 الْمُقْسِطِينَ
 إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي
 الْأَيَّلِينَ وَآخْرَجُوكُمْ مَنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهِرُوا عَلَىَّ
 لَخْرَاجُكُمْ أَنْ تَوْلُهُمْ . وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
 فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

المحدث: ٩-١٠

יאַיְהָאַזִּינֵּת אָמְנוֹاهֶל אֲדָלְקֻם עַל תְּجָרָאָה
תַּנְגִּינְקֻם מִן עַדְאַי לְיִהְוֹן

11 המאמינים! החפצם אתם כי אובייכם אל טהר
אשר יצילכם מעונש מכאב!

12 האמינו באלהים ובשליחו, והקירו את הונם
ואת נְשׁוֹטָחָם במלחמת אלוהים כי הוא טוב לכם יותר,
לו רק תבינו.

(פרשת אל-צפ; המערך 11-12 (61: 11-12))

70 אך אלה אשר הקירו לעוננו, ננחה אותם
בדרכנו, אכן אלוהים לימין עושי טוב.
(פרשת העכbis 70: 29)

20 אלה אשר האמינו ועזו את מולדתם, וחירפו את
נפשם והונם במלחמת אלוהים הנה במעלה הגבורה ביותר
אל אלוהים, והם הזוכים.

111 אכן קנה אלוהים מן המאמינים את נפשותיהם
ואות הונם למען אשר יון להם גן עדן אשר לעוננו יילחמו
מלחמת אלוהים, ימְרָגו וַיְהִרְגו, ברית אמת היא כתוביה
בתורה, ברבריות החדשנה ובקוראן. וכי הוא נאמן מאלוהים
לקאים את בריתנו שמהו, אפוא בקנינכם אשר קנייטם, והוא
האשר הגדול.

(פרשת התשובה 111: 19; 20)

96 אין המאמינים יושבי בית - זולתי באונס - שוויכ
לאלה המקربים במלחמת אלוהים את הונם ואת נפשם.
הרים אלוהים את מעלת המקربים את הונם ואת נפשם
על יושבי הבית ולשנים גוזר אלוהים טוב. אך את
המרקבים היפלה אלוהים על פni היושבים בשכר רב.

(פרשת הנשים 96: 4)

يَا يَهَا الْذِينَ أَمْنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ عَنْ تِجَارَةٍ
تُؤْمِنُونَ بِإِيمَانِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
سَيِّئِ الْتَّوْبَامَوْالْكُمْ وَأَنْفِسِكُمْ، ذَلِكُمْ خَيْرٌ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

الصف : 12-11

وَالْذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَكُمْ يَئُومُمْ
سُيُّلَنَا، وَإِنَّ اللَّهَ لَمَّا كَمَّ الْمُخْسِنِينَ

70 العنكبوت :

أَلَّذِينَ أَمْنُوا وَهَا جَرَوْا وَجَاهَدُوا فِي
سَيِّئِ الْمُؤْمِنِيَّةِ وَأَنْفِسِهِمْ، أَنْظَمْ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ، وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

التوبة :

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ، يُقَاتِلُونَ فِي
سَيِّئِ اللَّهِ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْزِيَّةِ وَالْأَنْجِيلِ وَ
الْقُرْآنِ، وَمَنْ آتَى لِهِمْ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبِشْرُهُ أَبْيَعِكُمُ الْذِي بِأَيْقُنْتُهُ
وَذَلِكَ هُوَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ

التوبة : 111

لَا يَبْسُطُوا الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ
أُولَئِكَ الظَّرِيرَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَيِّئِ الْمُؤْمِنِيَّةِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفِسِهِمْ، فَضَلَّ اللَّهُ الْمُجْهُمِينَ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفِسِهِمْ وَأَنْفِسِهِمْ عَلَى الْقَعْدَيْنَ دَرَجَةً، وَ
مُلْلًا وَعَدَ اللَّهُ الْحُشْنَى، وَفَضَلَّ اللَّهُ
الْمُجْهُمِينَ عَلَى الْقَعْدَيْنَ أَجْرًا عَظِيمًا

الشمس : 96

15.

תכונות המאמינים

הקוראן מסביר את הצורך באמונה באלהים ומפנה את תשומת הלב להוכחות בדבר קיומו.

הוא מדגיש שהאל שלח דברו תמיד בדרך ההתגלות. לו חדל אלהים להשראות את תוכנותיו באמצעות הנביאים והשומעים בקולם, היהת האמונה החזקה בקיום האל מוגטמתות.

הכרחי, אפוא, כל עוד קיים המין האנושי, שההתגלות האלהית Tosif ותיראה לאחדים בני adam.

1 בשם אלהים הרחמן והרחום.

2 הצלח הצלicho המאמינים.

3 אשר בתפילה ננעימים.

4 משיחות הבל מתרחיקים.

5 ואת הצדקה הם נוותנים.

6 ועל טהרתו המין הם שומרים.

7 לא יקרבו לאשה, חוץ מנשותיהם וسفוחותיהם אשר רכשו ימנים, ובזה אין עליהם דופי.

8 אך אלה אשר יחמדו נשים מבלудי אלה הנה הם חוטאים.

9 ואשר נאמנים לפקונים ולבירותם.

10 ואשר שומרים על תפילותיהם.

11 המה היורשים.

12 אשר יירשו את גן העדן והוא בו לעולמים.

(פרשת המאמינים 1-12: 23)

64 ועובד הרחמן הם אלה אשר מתחלכים על הארץ בעגוזה, ובעת ידברו אתם הבורים יאמרו: "שלום".

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ حَاضِرُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغُو مُعْرِضُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّحْمَةِ قَائِمُونَ
وَأَنَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَفَظُونَ
إِلَّا كَلَّ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ آيْمَانُهُمْ
قَانُونَ عَلَيْهِمْ مَلُومُونَ
فَتَنِ ابْتَغِي وَرَاءَ ذِلِكَ فَأَدْلِكَ هُمُ الْعَذُوقَةُ
وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهِيهِمْ وَعَهُودُهُمْ رَاعُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
أَوْ لَيْكَ هُمُ الْوَارِثُونَ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرِدَادَسْ، هُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ

الْمُؤْمِنُونَ : ٢ - ١٢

وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ تَعَلَّ
أَكَرَضَهُونَا وَلَذَا خَاطَبَهُمُ الْجَهْلُونَ
قَالُوا سَلَمًا

65 והם אלה המעבירים את לילותיהם בתפילה
לרבונם, משתחוים וקמים.

66 והאומרים: "אלוהינו העבר מעליינו עונש גהינום,
כי הוא רע ונצחי".

67 אכן רע מושב גהינום, ורע מוקומו.

68 ולאה אשר בתרmons את הונם, איןם מפריזים
ואיןם מקמצים, כי אם על המידה הם שומרים.

69 ולאה אשר לא יקרו לאלה זולתי אלוהים בלבד,
לא יחרגו את הנפש אשר אסר אלהים להרoga כי אם
בצדך, ולא יעסקו בזנות. וכל העשה את כל אלה הוא
ஆশم.

70 ועונשו יוכפל ביום הדין, ויישאר בו מושפל לנצח.

71 מלבד אלה אשר חזרו בתשובה והאמינו ועשו
מעשה ישר, ימיר אלהים את מעשייהם הרעים לטובים, כי
אלוהים סלח ורחמן.

72 כל החוזר בתשובה ועשה את הטוב, הנה הוא
שוב ישוב אל אלהים.

73 ולאה אשר לא ייעדו עדות שקר, ובבערם על פני
דוברי קבל יעברו כאנשי כבוד.

74 ולאה אשר בהזכיר להם את אותן ריבונות איןם
מגיבים, כחשים ועוורורים.

75 והם אשר יאמרו: "אלוהינו, תננה לנו נחת רוח
מנשותינו וצאתינו, ושימנו מופת ליראי אלהים".

76 אלה, שכרכם מקום נعلا בגן עדן על אורך רוחם,
וימצאו בו ברכה ושלום.

وَالْذِينَ يَسِيئُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَدًا وَقِيَامًا ۝

وَالْذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَضْرَفَ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ ۚ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ حَرَامًا ۝
لِأَنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَاماً ۝
وَالْذِينَ لَدَاهُنَّ فُقُولُهُمْ يُشْرِفُونَ ۚ وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً ۝

وَالْذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اسْمِهِ إِلَهًا أَخَرَ دَلَّا
يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ لِأَيْلَاقِهِ وَ
لَا يَرْثُونَهُ ۖ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يُلْقَى آثَارَهُ
يُضَعَّفَ لَهُ الْعَدَابُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ وَيَحْلُّ
فِيهِ مُهَاجَّا ۝

إِنَّمَا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلاً صَالِحاً
فَأُولَئِكَ يُبَرَّؤُنَ اللَّهُ سَيِّدُهُمْ حَسَنَتْهُ
كَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحاً فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَّهَا ۝

وَالْذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الرُّؤْمَ، كُلَّذَا مَرْءُوا بِاللَّغْوِ
مَرْءُوا كِرَاماً ۝
وَالْذِينَ لَدَاهُنَّ كُرُوزًا يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ لَمْ يَخْرُوَا
عَلَيْهِمَا صَمَاءً عُمَيَّا ۝

وَالْذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَذْوَاجِنَا
ذُرْبَتْنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَاماً ۝
أُولَئِكَ يُجْزَأُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ
فِيهَا تَحْيَةً وَسَلَماً ۝

77 ובו ישכנו לנצח, אכן טוב מושב גן העדן, וטוב מקומו.

78 אמרו, לכופרים, לא היה אלוהים שם לב אליהם לו קראתם אליו, אך אתם כבר פיזבתם מוקודם, ולכן אין מנוס מעונש נצחי.

(פרשת ה-פרקן 25: 64-78)

31 אולם אלה אשר אמרו: אלוהינו והיו ישרים, ירדו עליהם המלאכים לאמרם: תיעצבו והתבשרו בן עדן שהובטה לכם.

32 אנו בעלי בריתכם בחיה העולם הזה; ולכם בו כל אשר תתאזרנה נפשותיכם, ולכבודם תבקשו.

33 ארוח, לכבודכם, מאת הסלח והר. (פרשת ה-ס)

خَلِدُونَ فِيهَاكُمْ حَسْنَتُ مُسْتَقْرَأَةً مُنَقَّاً

**فُلْ مَا يَخْبُؤُ إِكْثَرُهُ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ، فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً**

الفرقان: ٦٩ - ٧٨

**إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا أَبْنَاءَ اللَّهِ شُرَكَاءَ
أَشْتَقَّا مُؤْمِنَاتِرَزَلَ عَلَيْهِمُ الْمَلِئَكَةُ لَا
تَحْمَلُونَهُو لَا تَحْزَنُو وَ ابْشِرُو بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ أَوْلَيُو كُمْفِ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ، وَ لَكُمْ فِيهَا مَا
تَشَرَّهُي آنفُسُكُمْهُ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ ۝**

نُرَلَّا مِنْ عَفْوِ رَحْمَيْهِ ۝

16.

שווון זכויות בין הגבר והאשה

לפני הופעת האיסלאם לא היו נשים, כקולקטיב, זכויות משפטיות. האיסלאם הוא הדת היחידה שקבעה מכלול מושלים של חוקים הנוגעים הגנה מלאה לזכויות הנשים, בהשוותו אותן לגברים, הן במסורת הרוחנית והדתית. והעניק להן מעמד בלתי תלוי, וזכויות בעלות ברכוש, בהכilio את חובותיהם וזכויותיהם בחוק האלוהי.

98 וכל העושים טוב, באמונה, אם ذכר ואם נקבה,
 אך נעניק להם חיים טובים, ונגמול להם על מעשיהם טוב
 יותר מאשר עשו.
(פרשת הדבורה 16: 98)

125 וכל העושים טוב, באמונה, אם ذכר ואם נקבה,
 יבואו אל גן העדן ולא י קופחו מאומה.
(פרשת הנשים 4: 125)

36 הנה המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים
 והמאמינות, והאמנים, לאלהים, והנאמנות; והצדיקים
 והצדיקות, והסבלנים והסבלניות, והצנوعים והצנעות,
 ונוגנים צדקה והנותנות, והצמים והצמיה, והשומרם על
 עריוותם והשומרות, והזוכרים את אלהים תמיד והזוכרים,
 הוועיד להם אלהים סליה ושכר גדול.
(פרשת בעלי הברית 33: 36)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا قِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثِي وَ هُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنَخْرِيَنَّهُ حَيَاةً طَيِّبَةً وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِإِحْسَانِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ۝

النحل : ۹۸

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّرِيجَتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثِي
وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُوْلَئِكَ يَدْخُلُنَّ الْجَنَّةَ
وَكَأَيْظَلَمُونَ نَقِيرًا ۝

الساء : ۱۲۵

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَأَمْوَالِهِنَّ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِيَّتِينَ وَالْقَنِيَّاتِ وَالصَّدَقَاتِ
وَالصَّدَقَاتِ وَالصَّدِيرَيْنَ وَالصَّدِيرَاتِ وَالخَشِعَيْنَ
وَالخَشِعَيْتِ وَالْمُتَصَرِّقَيْنَ وَالْمُتَصَرِّقَاتِ وَ
الصَّارِئَيْنَ وَالصَّرِئَاتِ وَالْحَفَظَيْنَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَفَظَتِ وَالذَّاهِرَيْنَ اَللَّهُمْ مَغْفِرَةً وَ
كَشِيرًا وَالذَّاهِرَاتِ اَعَدَّ اَللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ
أَجْرًا عَظِيمًا ۝

الاحزاب : ۳۶

40 כל העשו רעה ייונש אך לפיה. וכל העשויים טוב באמונה, אם זכר ואם נקבה, אלה יבואו לען עד ויקבלו גמול בלי שיעור.

(פרשת המאמין 40:40)

مَنْ عَمِلَ سُيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا، وَمَنْ عَوَلَ صَالِحًا مَنْ ذَكَرْ آذَ أُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يَمْرَأَتُهُنَّ فِيهَا بِخَيْرٍ حَسَابٌ ۝

المؤمنون : 41

229 והגראות תמתינה לבדן, עד מלאת להן, שלוש טהרות, ואין בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהיהם ברכמייהן, אם מאמינותן הן באלהים ובימים האחרונים. ולבנליהן זכות יותר להשיבו בזאתם אם יחפיצו לעשותות שלום. זוכותתן להן כוכת הנבר שמעליהן בצדך, ולנבריהם יתרונו עליהםן. ואלהים ניבור וחכם.

وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصُ بِأَنفُسِهِنَّ فَلَذَّةٌ قُرْوَاءٌ، وَلَا يَعْلُمُ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمُنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي آذَحَارِهِمْ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُونَ بِإِلَهٍ ثَالِثٍ وَالْيَوْمَ الْآخِرِ، وَبُعْلُتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدَّهُ هُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَذَادُهُ لِإِضْلَالَكَ، وَلَهُنَّ وَثْلُ الَّذِينَ عَلَيْهِنَّ بِالْمَغْرُوفِ، وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ، وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

230 הנירושין, שתי פעמים, ואחריו כן חובה, להחזיקו בצדוק או לשלחן ברווח לב. ולא תקרו מואמה מאשר נתנים להן, אלא אם ייראו השניים שמא לא יקימו את סייגי אלוהים. ואם יראו אתם שמא לא יקימו את סייגי אלוהים אין בהם עול יש כי תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעבורו אותם. והעוברים את סייגי אלוהים מהה מריעים.

(פרשת הפרה 2:229-230)

الظَّلَاقُ مَرَاثِنْ، فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيْحٌ بِإِلْحَاسِكَانِ، وَ لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُهُ وَأَمَّا أَتَيْتُمُوهُ هُنَّ شَيْئًا لَا أَنْ يَخْكَافُ أَلَا يَقِنِي مَا حَدَّدَهُ اللَّهُ، فَإِنْ جَفَتْهُ أَلَا يُقِنِي مَا حَدَّدَهُ اللَّهُ، فَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا انْتَدَثَ بِهِ، تِلْكَ حَدَّدَهُ اللَّهُ فَلَا تَعْتَدُهُ هَاهُ، وَمَنْ يَتَنَعَّمَ بِحُدُودِهِ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَلِمُونَ ۝

17. נְבּוֹאָת

רבים מפרקיו הקוראן הראשונים מביאים תופעות שונות כהוכחה וכתמייה לתורותיו העיקריות.

חלק מפרקיהם אלה מכיל נבואות אשר מתגשו לעיני עדים במהלך הדורות. תכיפות ההתגשות היא במלוא מובנה המילולי של הנבואה. לעיתים ההקשר הוא מטפורי בלבד, ועתים מכיל את שני הסוגים. כפי שכבר הוסבר; עצם שמו של הספר מעיד על היותו נבואה כוללת אשר מתגשה בפני עצמה במשך הדורות (96: 6-4)

20 הזרים את שני הימים. והם, באחד הימים,
ייפגשו.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيُّنِ
بَيْنَهُمَا بَرْزَانٌ لَا يَبْخُيُّنِ

21 בין שניהם חץ לא יعبرו אחד את גבול האתר.

الترحمن : ٢١-٢٠

34 הוא חברת הגין ובני האדם! אם יכולים אתם לבעור מקצת השמים והארץ, עברו אפוא, אךן לא תצליחו כי אם בסמכות.

يَمْعَشَرَ الْجِنَّةَ الْأَدْنِينَ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفَذُوا مِنْ آنِكَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَذُوا
لَا تَنْفَذُونَ إِلَّا سُلْطَنِيَّةَ
فِيَّ الْأَعْرَى يَمْكُثُونَ
مُبَرْسَلٌ عَلَيْهِمَا شَوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَشَتَّصِرُنَّ

35 באיזה מאותות אלוהים תכחשו, אפוא?

الترحمن : ٣٤-٣٦

36 תישלח עלייכם להבת אש, ועשן, ולא תוכלו להושיע לנפשכם.

(פרשת הרחמן 34-36 ; 20-21)

- 2 בעת התבכעו השמיים.
- 3 ויאזדו לאלוהים בכישرون.
- 4 ובעת שהארץ תתמוטט.
- 5 ותוציא את אשר בתוכה ותתפרק.
- 6 ותאזין לאלוהיה בכישرون.

(פרשת הבקעה 6-2)

إِذَا السَّمَاءُ اشْقَاثٌ
وَأَذَّنَتْ لِرَبِّهَا وَحْقَاثٌ
وَلَاذَا الْأَرْضُ مُدَّاثٌ
وَأَلْقَاثَ مَا فِيهَا وَتَخَلَّاثٌ
وَأَذَّنَتْ لِرَبِّهَا وَحْقَاثٌ
الإنشقاقي : ٢-٦

وَرَدَ الْعِشَادُ عَطَّلَتْ مُّ

- 5 וכאשר הנאות ההורות תיפטשנה.
- 8 וכאשר הנפשות תיזוגנה.
- 11 וכאשר המגילות תיפרנסנה.
- 12 וכאשר השמיים ייחשפו.

(פרשת הקיפול 12: 8; 5: 11-12)

التسوير: ٥

وَرَدَ النُّفُوسُ رُوْجَثَ مُ

التكوين: ٨

وَرَدَ الصُّحْفُ نُشَرَّتْ مُ
وَرَدَ السَّمَاءُ كُشَطَتْ مُ

التسوير: ١٢ - ١٣

- 2 בעת תרעוש הארץ את רעsha.
- 3 ותוציא הארץ את נטל משאהיה.
- 4 ויאמר האדם: "מה לה?"
- 5 או תספר את דברה.
- 6 כי אלוהיך חשך לה חזון.

- 7 באוטנו יום יופיעו האנשים בקבוצות מפוזרות למעט
יראו את מעשיהם.
 - 8 וכל אשר עשה טוב כמשקל גרגור אבוק, אכן יראנו.
 - 9 וכל אשר עשה רע, כמשקל גרגור אבוק, אכן יראנו.
- (פרשת הרush 9: 2-9)

- 106 וישאלוך על דבר ההרים, אמרו: אלוהים יפורר
אותםocabק.
 - 107 וויובם כמישור שטוח.
 - 108 לא תראה בהם עיקום או בליטה.
- (פרשת טא-הא 108: 106-108)

- 83 וביום יוכרע דינם נוציא להם מבהמת הארץ אשר
תפצעם על אשר לא שמעו לנו ולא בטחו באלהותינו.
- (פרשת הנמלים 83: 27)

التسوير: ٥

إِذَا زُلْزَلَتِ الْأَرْضُ ذَلَّزَ لَهَا
وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَشْقَى لَهَا
وَقَالَ الْأَنْسَانُ مَا لَهَا
يَوْمَئِذٍ تُحْكَمُ أَخْبَارُهَا
إِنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا
يَوْمَئِذٍ يَضْدُرُ النَّاسُ أَشْتَأْنَاهُ لِبِرِّهَا
أَعْمَالَهُمْ

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ هُ
وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ هُ
الزلزال: ٩ - ٢

وَيَسْعَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ كَفَلْ يَنْسِفُهَا كَرِيْنِ
نَسْفَاهُ
تَبَدَّلُهَا فَعَاصَفَصَفَاهُ
لَا تَرَى فِيهَا عَوْجًا وَلَا آمَنَاهُ

طه: ١٠٤ - ١٠٣

وَلَمَّا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجَنَا لَهُمْ
دَآبَّةً مَّنْ أَنْهَى دُرْضُ تُحَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا إِلَيْنَا لَا يُوقِنُونَ

التمل: ٨٣

- 8 וכאשר יסנור הברק את הראייה.
9 והירח ילקה.
10 ויאספו השמש והירח יחד.

(פרשת התקומה 10-8:75)

فَلَذَا أَبْرَقَ الْبَصَرُ

وَخَسَفَ الْقَمَرُ

وَجُمِعَ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ

القيمة : ٨ - ١٠

18.

התבוננות בטבע

אחד המאפיינים של הקוראן הוא שאף על פי שהוא בן 1400 שנה, לא תיאר דבר בטבע אשר נתגלה כל-כך על ידי המחקר שלאחריו.

קטועים רבים מתיחסים לתגליות מדעיות חדשות, ואחרים מצבעים על תופעות אשר עודן מוכחות לחרן. אך מעט קטועים נבחרו להציג חלק מהמשמעות של האיזכורים הרבים מאד של תופעות-טבע הנזכרות בקוראן.

30 ומאותותו בראית השמים והארץ וכל הממלא
אותם מכל חי, והוא אשר יוכל לאספס כאשר יחוץ.
(פרשת העצה 30:42)

وَمِنْ أَيْتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنِ
نَفْسِهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ، وَهُوَ عَلَى جَمِيعِهِمْ رَادِيٌّ سَائِرٌ
كَوِيرٌ^٥

الشوري : ٣٠

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם
(והchein אתכם לחיה העולם הזה ולחיי העולם הבא), אכן
הברנו את האותות לאנשי ביתה.
(פרשת המקנה 99:6)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ، قَدْ فَصَلَنَا الْأَيْتَ
لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ^٦

الانعام : ٩٩

2 هوبني האדים! ייראו את אלוהים אשר בראשם
מנפש אחת וברא ממנה את בת זוגה, והפץ מהם אנשים
רבים ונשים. ויראו את אלוהים אשר בשם תשאלו איש
את רעהו חד. כי אלהים משגיח עליהם וממעידים
במבחן.
(פרשת הנשים 2:4)

يَا يُئْمِنَا النَّاسُ اتَّقْوَارَبَكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَجْهَمًا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْكُمْ رَقِيبًا^٧

النساء : ٢

7 הוא היוצר אתכם ברוחם אמותיכם כרצוינו. אין
אללה ولاهو, העוז והחכם.
(פרשת בית עמרם 7:3)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْضَ كَيْفَ يَسْأَءُونَ
لَا لَهُ لَا هُوَ العَزِيزُ الْحَكِيمُ^٨

آل عمران : ٧

20 הלא תראה כי אלהים ברא את השמיים ואת הארץ על יסודות החכמה.
אם ירצה שמידכם ויבא בריאה חדשה.
(פרשת אברהם 20:14)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ، إِنَّ يَسْأَيْهُ هُنَّكُمْ وَيَأْتُ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ ۝

ابراهيم : ٢٠

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ
شَمْرُّمَ السَّحَابِ، صُنْمَ اللَّهِ الْوَلِيٌّ أَنْقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ، مَا نَعْلَمُ حَيْثُرِيْمَا تَفْعَلُونَ ۝

التمل : ٨٩

يَا يَمَّا النَّاسُ إِنْ كَنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَغْشِ
فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ شَّمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
شَّمَّ مِنْ عَلَقَةٍ شَّمَّ مِنْ مُضْعَةٍ مُخْلَقَةٍ
غَيْرِ مُخْلَقَةٍ لِتَبَيَّنَ لَكُمْ، وَنُقَرُّ فِي
الْأَرْضَ مُخَاهِمًا شَاءَ إِلَى آجِلٍ مُسْمَتٍ شَّمَّ
تُخْرِجُكُمْ طَفْلًا شَمَّ لِتَبَلَّغُوا أَشَدَّ كُمْ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُسَوِّي فِي وَمِنْكُمْ مَنْ يُزَدَّرُ إِلَى
آذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلًا يَخْلَمَ مِنْ بَعْدِ عَلِيهِ
شَيْئًا، وَتَرَى أَكَّارَ زَقْ حَامِدَةً فَيَادًا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَثَ وَ
أَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ ذُؤْبَحْ بَهِيْجَ ۝

الحج : ٦

وَالْعَيْنَ وَالْيَعْنَ وَالْحَوَى لِتَرَكْبُوهَا وَزَيْنَهَا
وَيَقْنُلُشُ مَا لَا تَنْلَمُونَ ۝

الحل : ٩

6 וראה את ההרים אשר תהשימים ליצבים, והם נעים כנען העננים. זהו מעשה אלהים שהיטיב להתקין כל דבר, וכן הוא יודע את אשר תעשה.
(פרשת הנמלים 6:27)

6 בני האדם: אם יש לכם ספקות בדבר תחיתת-ההמימות, זכו כי אנו יצירנו אתכם מעופר, אחריו כן מטיפה, אחריו כן מודם קרויש, ומעובר מפוחת בעל רוח חיים, או מפוחת בחלקו, למשל, יונברר לכם עוז פהנו, ואנו שומרים ברחם את כל מה שנרצה עד למועד קבוע. אחריו כן נוציאכם תיינוקות, ואתם גדלים ומתרוגרים. ויש מכם שנפטר לפני זמנו, ויש מכם שמנגעו לשיכבה לא יחפש בה וישכח כל אשר ידע בחיים. ותראו את הארץ ללא יסמו חיים, וכאשר רודעליה גשם תחל לנوع כדי לגדל ולהצמיח סוגים צמחים שימושיים עיניים.

(פרשת ה-חגי; העליה לררגל 6:22)

9 והוא ברא את הטוסים והפרדים והחמורים לנו, ולמען תרכבו עליהם. והוא בורא מה שאינכם יודיעם.
(פרשת הדבורה 9:16)

קריאות תפילה

התפילה היא מערכת יחסים בין האל והאדם שאלוהים בלבבו. חסדו של האל הוא המושך אליו את האדם. האדם עונה בתודה וברוח נכונה והאל מעsha קרוב לו.

בתפילה מקבלת מערכת יחסים זו משמעות ומיניבה תוצאות מיוחדות. מי שנתנסה בניסיון רוחני ובהישגיו, יודע, יודע זאת מחוורות נשנות, שהמאמין השלם זוכה לכוכו יצירה על ידי תפילתו.

187 וכי ישאלוך עבקי עלי, הרי קרוב אונci. עונה
לקירiat הקורא אליו. ייְעַנּוּ לֵי, אִיפּוֹא, וַיָּמִינוּ בַּיְמָן יָלְכֵי
בְּהַחֲנִיה.

202 ומה אשר יאמר ריבונו: תנו טובותם בעולם
זהה, וטובותם בעולם הבא, ושומרנו מפני תוכחת האש.
203 אלה, חלק להם על אשר זכו, ואלהם מהיר
חשבו.

287 אין אלוהים כופה נפש אלא פיכולתה. אשר זכתה
בו לה הוא, ואשר התחייבה בו עלייה. ריבונו: אל תיסרנו
אם שכךנו ואמ טעינו. ריבונו: ואל תכבד علينا אךך כאשר
הכבד על אשר לפנינו. ריבונו: ואל תעמיס علينا אשר לא
nocל שאתו. וסלח לנו, מחל לנו ורחם עליו. אתה מגינו,
הושענו, איפוא, מפני עם הכהרים.

(פרשת הפרה 2: 187 ; 202 ; 203 ; 287)

وَلَادَ أَسَأْلَكَ عِبَادَيْ عَزِيزٍ فَارِقَيْ قَرِيبَ
أُجِيَّبَ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَاهُ
فَلَيَسْتَهِيَّنُوا بِيَ وَلَيَؤْمِنُوا بِيَ لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ○

البقرة: ١٨٧

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَّ كَيْنَانِعَدَابَ
النَّارِ○
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُواهُ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ○

البقرة: ٢٠٣-٢٠٢

لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا لَا مُشَعَّهَا، لَهَا مَا
حَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا حَتَسَبَتْ، رَبَّنَا لَا
تُؤْخِذْنَا إِنْ تُؤْخِذْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا، رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا لِأَضْرَارًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الْأَذْيَنَ
مِنْ قَبْلِنَا، رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ، وَأَغْفُ عَنَّا وَأَغْفِرْ لَنَا، وَأَرْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ ○

البقرة: ٢١٧

191 הנה בבריאת השמים והארץ, ובחלופי הלילה
והיום אותות لأنשי בינה.

192 אשר מוכרים את אלוהים בעמידה ובישיבה,
ובשבכם על צידם, ומתבוננים אל בריאת השמים והארץ,
לאמר: "ריבונו לא בראת זאת לתהו — ישתבח שמי:
שומרנו, אפוא, מעונש גינויו.

193 ריבונו! הנה משפיל את האיש אשר תבואהו
בתוך גינויו, ואין לפושעים כל מושיע.

194 ריבונו! הנה שמענו קורא הקורה לאמונה,
לאמר: "האמינו באלהים!" והאמנו. אלהינו! סלח נא,
אפוא, לחטאינו, וכפר לנו עונונתינו, ואסוף אותןנו עם
הישראלים.

195 אלהינו! ותן לנו את אשר הבתוחנו על ידי
שליחיך, ועל תשפלונו ביום התקומה, כי אתה לא תפר
דבריך.

196 ועתה להם ריבונים לאמר: אכן לא אקפח את
עמלו של איש מכם, אם זכר ואם נקבה, צאצאים אתם זה
לוזה. ولكن, אלה אשר היגרו ונישלו מ몰דותם, ונפלו למשuni,
לחמו ונחרבו, אכפר לחטאיהם, ואכניסם לגן עדן יזרמו
מתחתיו הנחרווה, גמול מאת אלהים, כי אתו הגמול הטוב
ביויתר.

(פרשת בית עמרם 196-191: 3)

رَأَنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ
الْأَيْلِيْلِ وَالنَّهَارِ كَمَا يُبَيِّنُ لَهُ وَيُأْمِنُ بِهِ زَبَابٌ
الَّذِيْنَ يَدْكُرُونَ اللَّهَ قَيْسًا مَّا دَقَعُوْدًا وَعَلَى
جُنُوْبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ، رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا إِبَابًا طَلَابًا. سُبْحَنَكَ
فَقَنَاعَدَّ أَبَّ النَّارِ
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ،
وَمَمَّا لِلظَّالِمِيْنَ مِنْ آثَارَ
رَبَّنَا إِنَّا سَوْفَنَا مُنَادِيًّا يَأْتِنَا بِي لِلْأَدِيْمَانِ
أَنْ أَمْنُوا إِنَّ رِسَالَتَمْ فَإِنَّا هُنَّا عَفِرَنَا
دُنُوْبَنَا وَكَفَرْعَنَا سِيَارَنَا وَتَوَنَّا مَعَ
أَنَّا بِرَأْدَهُ
رَبَّنَا أَرَيْنَا مَا وَعَدْنَا سَلْ دُسْلِيْكَ وَكَ
تَخْرِيْزَنَا يَوْمَ الْقِيْمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِنْعَادَ
فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ بِهُمْ مَأْرِيْنَ لَا أُضِيقُهُمْ عَمَلَ
عَامِلٍ مَتْنَجِعُهُمْ مَنْ ذَكَرَ أَذْانِيْ بِعَضْعُوكَهُمْ مَنْ
بَغَضَ، فَالَّذِيْنَ هَاجَرُوا وَأَخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَأَذْدُوا فِي سَيِّئِينَ وَقُتْلُوا وَقُتْلُوا
لَا كَفِرْنَ عَنْهُمْ سِيَارَتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَهُمْ
جَنَّتِ تَحْرِيْيِيْ وَمَنْ تَحْتَهَا أَلَّا نَهُرُ، شَوَّابًا
مَنْ عَنِيْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الثَّوَابِ^٥

آل عمران: ١٩١-١٩٦

20.

פרקים קצרים לשינוי

- 1 בשם אלוהים הרחמן והרוחם.
- 2 נשבע אני בחלוֹף הזמן.
- 3 אכן כל האדם אודב.
- 4 זולתי המאמינים ועשוי היישר והמצווים איש את אחיו על האמת, וממצוים איש את אחיו על אורך הרוח.
(פרשת חלוֹף הזמןים 1-4: 103)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

وَالْعَزُورِ ۝

إِنَّ الْأَنْسَاتَ لَفِي خُسْرٍ ۝
إِلَّا أَذْيَنَ أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝
بِالْعَقْدِ وَتَوَاصَوْا بِالصَّنَبِرِ ۝

النصر: ۱-۴

- 1 בשם אלוהים הרחמן והרוחם.
- 2 אמרו: הווי הכהופרים!
- 3 איני עובד את אשר אתם עובדים.
- 4 ואינכם עובדים את אשר אני עובד.
- 5 ולעולם איני עובד את אשר אתם עובדים.
- 6 ולא אתם עובדים את אשר אני עובד.
- 7 לכם דעתכם ולי דתتي.

(פרשת הכהופרים 7-1: 109)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكُفَّارُونَ ۝

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عَيْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدًا مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عَيْدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ وَبِنَّکُمْ وَلِي دِينِ ۝

الكافرون: ۱-۷

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَهُ نَصْرًا شُرِّاللَّهِ وَالْفَتَّحُ ۝

وَرَأَيْتَ إِنَّاسَ يَنْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفَوَاجَأُ ۝

فَسَيِّئُهُ حَمْدُرِيلَ وَاسْتَغْفِرُهُ لِإِنَّهُ كَانَ
تَوَأْجَى ۝

النصر: ۱-۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
أَللَّهُ الصَّمَدُ
كَمْ يَرْبِلُهُ وَلَمْ يُولَدْ
وَلَمْ يَكُنْ لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ

(פרשת היחוד 1-5)

צור : סלע שנשענים עליו – כינוי לאלהים בתנייך.

الخلاص : ١-٥

1. בשם אלהים הרחמן והרחום.
2. אמרו : אחסה בריבונו בקיעת השחר.
3. מפני רעת הבוראים אשר BRA.
4. ומפני רעת האופל כאשר עיב.
5. ומפני רעת הנופחות בקשרים.
6. ומפני רעת חמקקה בקנאו.

(פרשת בקיעת השחר 1-6)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
وَمِنْ شَرِّ عَيْنَيْ سِقِّ إِذَا دَأَدَ بَقَبَ
وَمِنْ شَرِّ النَّفَثَاتِ فِي الْعُقَدِ
وَمِنْ شَرِّ حَامِيْ سِيرِإِذَا حَسَدَ

الفلت : ٦-١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ
مَلِكِ النَّاسِ
أَلَوَّهُ النَّاسِ
مِنْ شَرِّ الْوَسَوَاسِ الْخَنَّاسِ
الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

الناس : ٧-١

(פרשת בני האדם 4-7)